

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบประเมินความสอดคล้องและเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบแผนผังความคิด
รวบยอด เรื่อง การอ่านวรรณกรรมประเภทเรื่องสั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของผู้เชี่ยวชาญ

ตาราง 14 แสดงการประเมินความสอดคล้องและเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
แบบแผนผังความคิดรวบยอดและแบบสืบเสาะหาความรู้ของผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อยที่สุด	น้อย
<u>ด้านสาระการเรียนรู้</u>					
1.เนื้อหาเข้าใจง่ายและเหมาะสมกับผู้เรียน	.....	.....	.....	.....	.....
2.เนื้อหาเป็นพื้นฐานในการเรียนเนื้อหาอื่น	.....	.....	.....	.....	.....
3.สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	.....	.....	.....	.....	.....
4.เป็นเนื้อหาที่กระตุ้น ท้าทายต่อการเรียนรู้	.....	.....	.....	.....	.....
<u>การจัดกิจกรรมการเรียนรู้</u>					
5.ผู้เรียนมีโอกาสเรียนร่วมกับผู้อื่น	.....	.....	.....	.....	.....
6.เปิดโอกาสให้นักเรียนเรียนรู้ร่วมกัน	.....	.....	.....	.....	.....
7.ส่งเสริมให้ผู้เรียนยอมรับความสามารถซึ่งกัน และกัน	.....	.....	.....	.....	.....
8.เปิดโอกาสให้นักเรียนอธิบายและซักถาม	.....	.....	.....	.....	.....
9.ส่งเสริมให้นักเรียนช่วยเหลือกัน	.....	.....	.....	.....	.....
10.นักเรียนมีโอกาสแสดงความคิดเห็นและได้ ปฏิบัติด้วยตนเอง	.....	.....	.....	.....	.....
11.เวลาในการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสม	.....	.....	.....	.....	.....
<u>ด้านสื่อการเรียนรู้</u>					
12.สื่อการเรียนรู้ตรงกับเนื้อหา	.....	.....	.....	.....	.....
13.สื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจความคิดรวบยอด ยิ่งขึ้น	.....	.....	.....	.....	.....

ตาราง 14 (ต่อ)

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อยที่สุด	น้อย
14.สื่อการเรียนรู้ส่งเสริมการทำงานร่วมกัน	.....	.....	.....	.....	.....
15.ใช้วิธีการนำเสนอสื่อต่างๆ ด้วยวิธีการที่หลากหลาย เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ซักถาม แสดงความคิดเห็นและปฏิบัติจริง	.....	.....	.....	.....	.....
<u>ด้านการวัดและประเมินผล</u>					
16.การปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน และข้อเสนอแนะของครูและเพื่อน	.....	.....	.....	.....	.....
17.การตรวจผลงานนักเรียน	.....	.....	.....	.....	.....
18.การนำเสนอผลงานของนักเรียน	.....	.....	.....	.....	.....
19.มีการประเมินระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	.....	.....	.....	.....	.....
20.ประเมินผลตามสภาพจริงจากผลงานนักเรียน	.....	.....	.....	.....	.....
รวมเฉลี่ย					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

(ลงชื่อ)   ผู้ประเมิน
(.....)

ตาราง 14 (ต่อ)

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อยที่สุด	น้อย
<u>ด้านสาระการเรียนรู้</u>					
1.เนื้อหาเข้าใจง่ายและเหมาะสมกับผู้เรียน	.....	.....	.....	.....	.....
2.เนื้อหาเป็นพื้นฐานในการเรียนเนื้อหาอื่น	.....	.....	.....	.....	.....
3.สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	.....	.....	.....	.....	.....
4.เป็นเนื้อหาที่กระตุ้น ท้าทายต่อการเรียนรู้	.....	.....	.....	.....	.....
<u>การจัดกิจกรรมการเรียนรู้</u>					
5.ผู้เรียนมีโอกาสเรียนร่วมกับผู้อื่น	.....	.....	.....	.....	.....
6.เปิดโอกาสให้นักเรียนเรียนรู้ร่วมกัน	.....	.....	.....	.....	.....
7.ส่งเสริมให้ผู้เรียนยอมรับความสามารถซึ่งกันและกัน	.....	.....	.....	.....	.....
8.เปิดโอกาสให้นักเรียนอธิบายและซักถาม	.....	.....	.....	.....	.....
9.ส่งเสริมให้นักเรียนช่วยเหลือกัน	.....	.....	.....	.....	.....
10.นักเรียนมีโอกาสแสดงความคิดเห็นและได้ปฏิบัติด้วยตนเอง	.....	.....	.....	.....	.....
11.เวลาในการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสม	.....	.....	.....	.....	.....
<u>ด้านสื่อการเรียนรู้</u>					
12.สื่อการเรียนรู้ตรงกับเนื้อหา	.....	.....	.....	.....	.....
13.สื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจความคิดรวบยอดยิ่งขึ้น	.....	.....	.....	.....	.....
14.สื่อการเรียนรู้ส่งเสริมการทำงานร่วมกัน	.....	.....	.....	.....	.....
15.ใช้วิธีการนำเสนอสื่อต่างๆด้วยวิธีการที่หลากหลาย เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ซักถามแสดงความคิดเห็นและปฏิบัติจริง	.....	.....	.....	.....	.....

ตาราง 14 (ต่อ)

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อยที่สุด	น้อย
<u>ด้านการวัดและประเมินผล</u>					
16.การปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน และข้อเสนอแนะของครูและเพื่อน	.....	.....	.....	.....	.....
17.การตรวจผลงานนักเรียน					
18.การนำเสนอผลงานของนักเรียน	.....	.....	.....	.....	.....
19.มีการประเมินระหว่างการจัดกิจกรรม การเรียนรู้	.....	.....	.....	.....	.....
20.ประเมินผลตามสภาพจริงจากผลงานนักเรียน	.....	.....	.....	.....	.....
รวมเฉลี่ย					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

(ลงชื่อ)   ผู้ประเมิน
(.....)

ตาราง 15 สรุปผลการลงความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ เรื่อง การอ่านวรรณกรรม ประเภทเรื่องสั้น กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

จุดประสงค์ ข้อที่	ข้อสอบ ข้อที่	ดัชนีความสอดคล้อง(IOC)							สรุปผล	
		ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ							ใช้ได้	ใช้ ไม่ได้
		1	2	3	4	5	$\sum X$	$\bar{X}$		
1	1	1	1	1	1	1	5	1	/	
	2	1	0	1	1	1	4	0.80	/	
	3	1	1	1	1	1	5	1	/	
	4	1	1	1	1	1	5	1	/	
	5	1	1	1	0	1	4	0.80	/	
	6	1	1	1	1	1	5	1	/	
2	7	1	1	1	1	1	5	1	/	
	8	0	1	1	1	1	4	0.80	/	
	9	1	1	1	1	1	5	1	/	
	10	1	1	1	1	1	5	1	/	
	11	1	1	1	1	1	5	1	/	
	12	1	1	1	1	1	5	1	/	
3	13	1	1	1	1	1	5	1	/	
	14	1	1	0	1	1	4	0.80	/	
	15	1	1	1	1	1	5	1	/	
	16	1	1	1	1	1	5	1	/	
	17	1	1	1	1	1	5	1	/	
	18	1	1	1	1	1	5	1	/	
4	19	1	1	1	1	1	5	1	/	

ตาราง 15 (ต่อ)

จุดประสงค์ ข้อที่	ข้อสอบ ข้อที่	ดัชนีความสอดคล้อง (IOC)							สรุปผล	
		ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ							ใช้ได้	ใช้ ไม่ได้
		1	2	3	4	5	$\sum X$	$\bar{X}$		
	20	1	1	1	1	1	5	1	/	
	21	1	1	1	1	1	5	1	/	
	22	1	1	1	1	1	5	1	/	
	23	1	0	1	1	1	4	0.80	/	
	24	1	1	1	1	1	5	1	/	
5	25	1	1	1	1	1	5	1	/	
	26	1	1	1	1	1	5	1	/	
	27	0	1	0	1	1	3	0.60	/	
	28	1	1	1	1	1	5	1	/	
	29	1	1	1	1	0	4	0.80	/	
	30	1	1	1	1	1	5	1	/	
6	31	0	1	1	1	1	4	0.80	/	
	32	1	1	1	1	1	5	1	/	
	33	1	1	1	1	1	5	1	/	
	34	1	1	1	1	1	5	1	/	
	35	1	1	1	1	1	5	1	/	
	36	1	1	1	1	0	4	0.80	/	
7	37	1	1	1	1	1	5	1	/	
	38	1	1	1	1	1	5	1	/	
	39	1	1	1	1	1	5	1	/	
	40	1	1	1	1	1	5	1	/	

ตาราง 16 สรุปผลการลงความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ด้านทักษะการคิดวิเคราะห์ เรื่อง การอ่านวรรณกรรมประเภทเรื่องสั้น กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

จุดประสงค์ ข้อที่	ข้อสอบ ข้อที่	ดัชนีความสอดคล้อง(IOC)							สรุปผล	
		ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ							ใช้ได้	ใช้ ไม่ได้
		1	2	3	4	5	$\sum X$	$\bar{X}$		
1-7	1	0	1	0	1	1	3	0.60	/	
	2	1	1	1	1	1	4	0.80	/	
	3	1	1	1	1	1	5	1	/	
	4	1	1	1	1	1	5	1	/	
	5	1	1	1	0	1	4	0.80	/	
	6	1	1	1	1	1	5	1	/	
	7	1	1	1	1	1	5	1	/	
	8	1	1	1	1	1	5	1	/	
	9	1	1	1	1	1	5	1	/	
	10	1	1	1	1	1	5	1	/	
	11	1	1	1	1	1	5	1	/	
	12	1	1	1	1	1	5	1	/	
	13	1	1	1	1	1	5	1	/	
	14	1	0	1	1	1	4	0.80	/	
	15	1	1	1	1	1	5	1	/	
	16	1	1	1	1	1	5	1	/	
	17	1	1	1	1	1	5	1	/	
	18	1	1	1	1	1	5	1	/	
	19	1	1	1	1	1	5	1	/	
	20	0	0	1	1	1	3	0.60	/	
	21	1	1	1	1	1	5	1	/	

ตาราง 16 (ต่อ)

จุดประสงค์ ข้อที่	ข้อสอบ ข้อที่	ดัชนีความสอดคล้อง(IOC)							สรุปผล	
		ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ							ใช้ได้	ใช้ ไม่ได้
		1	2	3	4	5	$\sum X$	$\bar{X}$		
	22	1	1	1	1	1	5	1	/	
	23	1	1	1	1	1	5	1	/	
	24	1	1	1	1	1	4	0.80	/	
	25	1	1	1	1	1	5	1	/	

ตาราง 17 สรุปผลการลงความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ความฉลาดทางอารมณ์ เรื่อง การอ่านวรรณกรรม ประเภทเรื่องสั้น กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

จุดประสงค์ ข้อที่	ข้อสอบ ข้อที่	ดัชนีความสอดคล้อง(IOC)							สรุปผล	
		ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ							ใช้ได้	ใช้ ไม่ได้
		1	2	3	4	5	$\sum X$	$\bar{X}$		
1-7	1	1	1	1	1	1	5	1	/	
	2	1	1	1	1	1	5	1	/	
	3	1	1	1	1	1	5	1	/	
	4	1	1	1	1	1	5	1	/	
	5	1	1	1	0	1	4	0.80	/	
	6	1	1	1	1	1	5	1	/	
	7	1	1	1	1	1	5	1	/	
	8	1	1	1	1	1	5	1	/	
	9	1	1	1	1	1	5	1	/	
	10	1	1	1	1	1	5	1	/	
	11	1	0	1	0	1	3	0.60	/	
	12	1	1	1	1	1	5	1	/	
	13	1	1	1	1	1	5	1	/	
	14	1	1	1	1	1	5	1	/	
	15	1	1	1	1	1	5	1	/	
	16	1	1	1	1	1	5	1	/	
	17	1	1	1	1	1	5	1	/	
	18	1	1	1	1	1	5	1	/	
	19	0	1	0	1	1	3	0.60	/	

ตาราง 17 (ต่อ)

จุดประสงค์ ข้อที่	ข้อสอบ ข้อที่	ดัชนีความสอดคล้อง(IOC)							สรุปผล	
		ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ							ใช้ได้	ใช้ ไม่ได้
		1	2	3	4	5	$\sum X$	$\bar{X}$		
	20	1	1	1	1	1	5	1	/	
	21	1	1	0	1	1	4	0.80	/	
	22	1	1	1	1	1	5	1	/	
	23	1	1	1	1	1	5	1	/	
	24	1	1	1	1	1	4	0.80	/	
	25	1	1	1	1	1	5	1	/	

ตาราง 18 ค่าเฉลี่ย และระดับคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบผังความคิดรวบยอด
และแผนการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ จากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 คน

รูปแบบแผนการจัดการเรียนรู้														
แผน ที่	แบบแผนผังความคิดรวบยอด							แบบสืบเสาะหาความรู้						
	คะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ							คะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ						
	คน ที่ 1	คน ที่ 2	คน ที่ 3	คน ที่ 4	คน ที่ 5	รวม	ระดับ คุณภาพ	คน ที่ 1	คน ที่ 2	คน ที่ 3	คน ที่ 4	คน ที่ 5	รวม	ระดับ คุณภาพ
1	4.60	5.00	4.30	4.30	4.40	4.52	ดีมาก	4.50	4.60	4.40	4.50	4.50	4.50	ดี
2	4.70	4.80	4.60	4.60	4.50	4.64	ดีมาก	4.60	4.50	4.60	4.40	4.40	4.50	ดี
3	4.60	4.60	4.60	4.80	4.40	4.60	ดีมาก	4.60	4.30	4.30	4.10	4.20	4.30	ดี
4	4.80	4.60	4.40	4.40	4.30	4.49	ดี	4.50	4.90	4.40	4.30	4.30	4.48	ดี
5	4.50	4.70	4.60	4.40	4.30	4.50	ดี	4.50	4.50	4.50	4.00	4.00	4.30	ดี
6	4.90	4.40	4.40	4.40	4.40	4.50	ดี	4.40	4.70	4.20	4.10	4.20	4.32	ดี
7	4.80	4.30	4.40	4.30	4.00	4.36	ดี	4.20	4.40	4.40	4.20	4.30	4.30	ดี
8	4.70	4.60	4.60	4.70	4.70	4.66	ดีมาก	4.50	4.80	4.50	4.40	4.30	4.50	ดีมาก
9	4.70	4.20	4.40	4.30	4.30	4.38	ดี	4.60	4.70	4.30	4.30	4.00	4.38	ดี
10	4.40	4.50	4.60	4.80	3.80	4.43	ดี	4.40	4.70	4.20	4.40	4.00	4.34	ดี
	โดยภาพรวม					4.50	ดี	โดยภาพรวม					4.39	ดี

ภาคผนวก ข
ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

วีระ สดสังข์

โรงเรียนบ้านเปือยนาสูง สพท.ศรีสะเกษ เขต 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

เรื่อง การอ่านวิเคราะห์วรรณกรรมประเภทเรื่องสั้น เวลา 2 ชั่วโมง

จัดกิจกรรมการเรียนรู้ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

สาระสำคัญ

การอ่านวิเคราะห์ เป็นการอ่านเพื่อแยกแยะข้อความที่อ่านอย่างถ่องแท้ เพื่อให้ทราบถึงโครงสร้าง องค์ประกอบหลักการและเหตุผลของเรื่อง จนสรุปได้ว่าแต่ละส่วนเป็นอย่างไร สัมพันธ์กันอย่างไร เหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร การอ่านวิเคราะห์ช่วยให้เห็นภาพรวมและรายละเอียดของเรื่องที่อ่าน

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดไปตัดสินใจ แก้ปัญหา และสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ข้อ 2 สามารถแสดงความคิดเห็นเชิงวิเคราะห์เรื่องทีอ่านประเมินค่าทั้งข้อดีและข้อด้อยอย่างมีเหตุผล โดยใช้แผนภาพความคิดและกระบวนการคิดวิเคราะห์อย่างหลากหลายพัฒนาการอ่านสามารถเล่าเรื่อง ย่อเรื่อง ถ่ายทอดความรู้ ความคิดจากการอ่านไปใช้เป็นประโยชน์ในการดำเนินชีวิตและใช้การอ่านในกาตรวจสอบความรู้

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่า และนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ข้อ 1 สามารถอ่านบทกวีนิพนธ์ ประเภทกลอน โคลง และกาพย์ บทละคร บทกวีร่วมสมัย และวรรณกรรมประเภทเรื่องสั้น นวนิยาย สารคดี บันทึก บทความ พงศาวดารและสามารถเลือกอ่านได้ตรงตามจุดประสงค์ของการอ่านใช้หลักการพิจารณาคุณค่าของงานวรรณกรรม พิจารณาทั้งคุณค่าด้านวรรณศิลป์ เนื้อหาและคุณค่าทางสังคมและนำไปใช้ในชีวิตจริง

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

1. คิดวิเคราะห์จากการอ่านได้
2. อ่านวรรณคดี วรรณกรรมประเภทเรื่องสั้น สารคดี บันทึกได้

สาระการเรียนรู้

1. การอ่านคิดวิเคราะห์วรรณกรรมประเภทเรื่องสั้น เรื่อง ผู้ครองเรือน เขียนโดย จำลอง ฝั่งชลจิตร

กิจกรรมการเรียนรู้

รูปแบบผังความคิดรวบยอด (Graphic Organizer Instructional Model)

1. ขั้นก่อนสอน
  - 1.1 ผู้สอนพิจารณาลักษณะของเนื้อหาที่จะสอน คือ การอ่านคิดวิเคราะห์ วรรณกรรมประเภทเรื่องสั้น เรื่อง ผู้ครองเรือน เขียนโดย จำลอง ฝั่งชลจิตร และ ผลการเรียนรู้ ที่คาดหวัง คือ คิดวิเคราะห์จากการอ่านได้ และอ่าน วรรณกรรมประเภทเรื่องสั้น สารคดี บันทึกได้
  - 1.2 ผู้สอนพิจารณาและคิดหาผังความคิดรวบยอดหรือวิธีหรือระบบในการจัด ระเบียบเนื้อหาสาระนั้นๆ
  - 1.3 ผู้สอนเลือกผังความคิดรวบยอดหรือวิธีการจัดระเบียบเนื้อหาที่เหมาะสมที่สุด คือ ผังกราฟิกแบบใยแมงมุม (Spider Map) จากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1
  - 1.4 ผู้สอนคาดคะเนปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นแก่ผู้เรียนในการใช้ผังความคิดรวบยอดนั้น
2. ขั้นสอน
  - 2.1 ผู้สอนเสนอผังความคิดรวบยอดที่เหมาะสมกับลักษณะของเนื้อหาสาระ แก่ผู้เรียน คือ ผังกราฟิกแบบใยแมงมุม (Spider Map)
  - 2.2 ผู้เรียนทำความเข้าใจเนื้อหาสาระและนำเนื้อหาสาระใส่ลงในผังความคิด รวบยอดตามความเข้าใจของตน
  - 2.3 ผู้สอนซักถาม แก้ไขความเข้าใจผิดของผู้เรียนหรือขยายความเพิ่มเติม
  - 2.4 ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดเพิ่มเติม โดยนำเสนอปัญหาที่เกี่ยวข้อง กับเนื้อหาแล้วให้ผู้เรียนใช้ผังความคิดรวบยอดเป็นกรอบในการคิดแก้ปัญหา
  - 2.5 ผู้สอนให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียน

สื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้

1. ใบความรู้ เรื่อง การอ่านคิดวิเคราะห์
2. เรื่องสั้น เรื่อง ผู้ครองเรือน
3. แบบผังกราฟิกแบบใยแมงมุม (Spider Map)

การวัดและประเมินผล

1. เครื่องมือวัด

1.1 แบบทดสอบ

2. วิธีวัด

2.1 ตรวจแบบทดสอบ

3. เกณฑ์การประเมิน

3.1 จากแบบทดสอบและแบบฝึกปฏิบัติ

ดีมาก = 80 – 100 %

ดี = 70 – 79 %

พอใช้ = 60 – 69 %

ผ่านเกณฑ์ = 50 – 59 %

ไม่ผ่านเกณฑ์ = 49 - 0 %

3.2 แบบวัด

ดีมาก = 4

ดี = 3

พอใช้ = 2

ผ่านเกณฑ์ = 1

กิจกรรมเสนอแนะ

.....
 .....
 .....

ความคิดเห็นของผู้บริหาร

.....
 .....
 .....

.....
.....

บันทึกผลหลังสอน

ผลการสอน

.....
.....
.....
.....
.....
.....

ปัญหา/อุปสรรค

.....
.....
.....
.....
.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....
.....
.....
.....
.....
.....

(ลงชื่อ).....ผู้จัดกิจกรรมการเรียนรู้

ใบความรู้ เรื่อง การอ่านวิเคราะห์

การอ่านวิเคราะห์ หมายถึง การอ่านเพื่อแยกแยะข้อความที่อ่านอย่างถ่องถ้วน เพื่อให้ทราบถึงโครงสร้าง องค์ประกอบ หลักการและเหตุผลของเรื่อง จนสรุปได้ว่าแต่ละส่วนเป็นอย่างไร สัมพันธ์กันอย่างไร เหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร

การอ่านวิเคราะห์ช่วยให้เห็นภาพรวมและรายละเอียดของเรื่องที่อ่าน ฝึกให้อ่านอย่างรอบคอบ ช่วยให้เข้าใจเรื่องนั้นอย่างแท้จริง ช่วยพัฒนาสติปัญญาเพราะต้องใช้เหตุผลในการอธิบายแง่มุมต่าง ๆ ซึ่งทักษะในการอ่านนี้สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ และจะนำไปใช้ในการอ่านประเมินค่าต่อไป

การอ่านวิเคราะห์มีสาระสำคัญที่จะต้องพิจารณาอยู่ 4 ประเด็น ดังนี้

1. รูปแบบคำประพันธ์ พิจารณาเกี่ยวกับลักษณะคำประพันธ์ที่ใช้ ขอบนิยามในการดำเนินเรื่อง และรูปแบบของภาษาที่ใช้
2. เนื้อหา พิจารณาโครงสร้างของเนื้อหา โครงเรื่อง แนวคิด จุดมุ่งหมาย เนื้อเรื่อง ข้อขัดแย้งและข้อคิดเห็นของผู้เขียน ส่วนงานเขียนบันเทิงคดี จะพิจารณาเกี่ยวกับ โครงเรื่อง แนวคิด เนื้อเรื่อง ตัวละคร ฉาก บรรยากาศและบทเจรจา
3. กลวิธีแต่ง พิจารณาถึงความชำนาญในการเขียน เช่น การตั้งชื่อเรื่อง วิธีเล่าเรื่อง วิธีการดำเนินเรื่อง การจบเรื่อง การนำเสนอที่แปลกใหม่
4. การใช้ภาษา พิจารณาถึง ความสามารถในการใช้ภาษา เช่น การใช้คำ + ประโยค สำนวนโวหาร เป็นต้น

http://gold.rajabhat.edu/learn/luis/main_lesson_luis.html

เรื่องสั้น
ผู้ครองเรือน
จำลอง ฝั่งชลจิตร

ลูกชายอายุขวบกับหนึ่งเดือน แต่ยังไม่เดินได้ ตำราเลี้ยงเด็กบอกว่าพัฒนาการช้า ผมพาแกไปเยี่ยมคุณย่าที่ปักผ้าได้ คุณย่าพูดให้กลายกังวลว่า มือตีนของแกใหญ่จะให้รีบเดินไปไหน น้ำสาวอดีตครูอนุบาลพูดตรงๆว่า พ่อแม่ไม่รู้จักหัดให้เดิน เอาแต่อุ้มจนไม่กล้า น้ำสาวไม่พูดเปล่า ชิงลงมือหัดให้หลานชายเดินเสียเอง ทอดย่างได้สองสามก้าว แกก็ล้มตัวลงนั่ง และตั้งหน้าตั้งตาจะคลานท่าเดียว

ผมเองไม่ค่อยสนใจว่าลูกจะเดินหรือพูดได้เมื่อไหร่ เชื่อว่าสักวันหนึ่งไม่ช้าไม่นาน แกต้องเดินและพูดแน่ๆ

“ อยู่ว่างๆก็หัดให้เขาเดินบ้างสิ “ น้ำสาวแนะนำกึ่งออกคำสั่ง

คำว่า ‘อยู่ว่างๆ’ ทำให้ผมแอบอึดใจอยู่ในใจ น้ำรู้ว่าผมตงงานมาเดือนกว่า เมื่อมีโอกาสเลี้ยงก็ควรทุ่มเทเอาใจใส่ให้เต็มที่และด้วยความเต็มอกเต็มใจสักครั้ง

“ จะลองดู “ ผมรับปาก

ก่อนตงงาน แม่ขายเป็นคนเลี้ยงดูไอ้หนู ผมกับภรรยาต่างออกไปทำงาน กว่าจะกลับถึงบ้านก็ค่ำมืด พอตงงานเสียคนหนึ่ง แม่ขายคงรู้สึกเกรงใจที่จะอยู่ต่อ

“ ให้พ่อเขาเลี้ยงมั่ง “ แม่ขายเปรยกับลูกสาว ความจริงท่านก็เริ่มจะติดหลาน อยากเอหลานไปเลี้ยงเหมือนกัน แต่ผมส่งสัญญาบางอย่างว่า ผมจะลงมือเลี้ยงเอง ท่านจึงกลับบ้านออกไปแต่ตัว

ผมเริ่มต้นด้วยการซื้อตำราทำอาหารสำหรับเด็ก ทั้งอาหารจานเดียวและอาหารชุดปรารถนาอย่างแรงกล้าให้ลูกรับประทานอาหารคุณภาพดี มีคุณค่าครบทั้งห้าหมู่ จะได้เติบโตเร็ว ร่างกายแข็งแรง สมองดี ผมเปิดตำราและลงมือทำอาหารที่คิดว่า ลูกจะกินได้ บางมื้อแกก็กิน บางมื้อกินแล้วคายทิ้งให้ผมสงสัยว่า ไม่อร่อยหรืออย่างไร หลายครั้งที่รู้สึกคล้ายเหมือนกัน เพิ่งรู้ว่างานเลี้ยงลูกนี้เห็นดเห็นน้อยสาหัสเอาเมื่ออายุสี่สิบสามและเพิ่งรู้ว่า งานเลี้ยงลูกเป็นงานติดพันต่อเนื่องไม่จบไม่สิ้น ไม่มีแม้ช่วงเวลาหยุด แม้ลูกจะหลับก็ตาม เพราะเมื่อลูกหลับ ผมก็ลงมือเตรียมอาหารมือเย็น

ผมถูกลูกจอกันมันฝรั่งเป็นรูปลูกเต๋า พยายามให้เป็นลูกเต๋าจริงๆตามตำรา ต้มมะกะโรนีทอดเนื้อหมูโดยไม่ใช้น้ำมัน หรือคุ่นไข่ เป็นต้น จากนั้นก็หันไปล้างขวดนมทุกขวดให้สะอาด(ด้วยน้ำยาที่ภรรยาซื้อมาโดยเฉพาะ) ล้างจานชามเสร็จแล้วก็เอาเสื่อ กางเกง ผ้าอ้อม ผ้าเช็ดตัวใส่เครื่อง

ซึก โซคติที่มีเครื่องซักผ้าอัตโนมัติคอยช่วยเอาไว้ ไม่งั้นซีโครบานแน่ ภรรยาซื้อหนังสือพิมพ์มาทิ้งไว้ตั้งแต่เช้ายังไม่ได้อ่าน พออ่านได้สักสองสามข่าว ลูกก็ตื่นเสียแล้ว (ช่างซัดใจจริงๆ)

ถ้าตื่นมาเห็นผม แกจะไม่ร้อง หากไม่เห็นก็จะส่งเสียงหรือคลานออกมาจากห้องเอง ผมต้องอุ้มไปเดินเล่นหน้าบ้าน ซึ้นกชมไม้ (ไม้พอมิข้าง แต่มกซึกไมค่อยมิ) หรืออาจจะเดินวนอยู่ในบ้าน หากรายการโทรทัศน์กำลังน่าสนใจ

สัปดาห์กว่าๆ ผมถามภรรยาว่ามีงานอะไรให้ผมทำอย่างรีบด่วนไหม...เธอหัวเราะชอบใจ สัปดาห์ต่อมา ผมเริ่มโทรศัพท์ไปที่ทำงานของเธอ เล่าเรื่องต่างๆที่เกิดขึ้นภายในบ้านตอนเธอไม่อยู่ (ผมไม่เล่าตอนตีลูกแน่นอน) และลงท้ายด้วยการถามเธอว่า...คืนนี้(วันนี้)จะกลับดึกไหม

ถ้าคืนนี้ลูกเข้านอนอยู่เดือนสองเดือน ผมคงเป็นบ้าแน่ หนังสือพิมพ์ก็ไม่ค่อยได้อ่าน หนังสือเล่มที่ซื้อเอาไว้ก็ไม่ได้เปิด จะคิดการคิดงานก็ไม่ได้สนใจ เงินชดเชยที่ได้รับมาร้อยหรือลงไปทุกขณะ ผมคงอยู่ในสภาพเช่นนี้ต่อไปไม่ได้แน่

“ พี่จะลงไปปีกษัได๋ “ ผมบอกภรรยา

“ เมื่อไหร่ “ เธอถาม

“ สามสี่วันนี้แหละ “

“ พาลูกไปด้วยไหม “

“ อ้าว...จะทิ้งไว้ได้อย่างไร พี่ก็เอาไปด้วยสิ “

“ พี่ไปทำอะไร “ เธอซึกขณะเตรียมตัวออกไปทำงาน

“ ไปเยี่ยมแม่ “ ผมบอก “ บางทีจะหาเส้นทางทำอะไรที่นั่น “

“ พี่จะทำอะไร “ เธอเน้นเสียงจริงจัง

“ ไม่รู้...ดูสภาพทั่วไปก่อน “

“ จะทำอะไรก็ทำ แต่อย่าให้ใครเขาโงงก็แล้วกัน “ เธอเตือน...

“ แล้วพี่จะไปอยู่ที่วันละ “ เธอหันมาถามก่อนเปิดประตูบ้าน

“ ห้าหกวัน “ ผมบอก

“ พี่จะไปจองตัวเมื่อไหร่ “

“ วันนี้ตอนบ่ายๆ “

“ ไปแล้วนะคะ “

ผมกลับไปเยี่ยมบ้านเกิดเสียสิบวัน วันแรก ๆ ก็โทรศัพท์เข้ากรุงเทพฯ รายงานเรื่องลูกให้เธอสบายใจ สองวันต่อมาเธอโทร. ไปข้างและถามถึงวันกลับ ผมทำอึ้งไม่แน่ใจ เพราะกำลังสบายกายสบายใจ อยู่ต่างจังหวัดผมอาศัยบ้านน้ำสาว โซคติไม่ต้องดูแลทุกทั้งวัน น้ำสาวช่วยดูแลตลอด ทั้งอาบน้ำ ป้อนข้าว วันหยุดเสาร์-อาทิตย์ ลูกน้ำสาวหยุดงานมาช่วยดูแลอีกแรง ผมมีโอกาสตั้งวงกับ

เพื่อนห้องตอนเย็นๆ วันไหนเมาก็ขึ้นนอน วันไหนนึกสนุกก็ชวนน้องชายออกไปตระเวนเมืองนครฯ หาที่ดื่มเบียร์หรือกินข้าวต้มรอบดึก

มีบ้างที่ผมแอบไปสำรวจช่องทางทำมาหากินตามริมถนนคนแคมในตัวเมืองหรือต่างอำเภอ พบเพื่อนฝูงเก่าที่ทำมาหากินอยู่ในจังหวัดต่างบ่นกันถ้วนหน้า ไม่ว่าจะพวกเขาทำกรค้าในเมืองที่ผู้คนขาดเงินจับจ่าย หรือพวกเขาปลุกกล้วยปลุกฟักทองในเรือกสวน แรกลงราคากล้วยฟักยาวกิโลกรัมละสิบห้าบาท ชาวบ้านชวนกันปลุกกล้วยพร้อมเพรียง พอถึงหน้าเก็บ กล้วยลดลงเหลือราคากิโลกรัมละสองบาท เสียค่าขนส่งกิโลกรัมละห้าสิบบาท หักเหลือถึงมือคนปลุกกิโลกรัมละบาทห้าสิบบาท นี่ยังไม่คิดค่าปุ๋ย ค่าสารเคมีที่ใช้บำรุง ผมได้แต่นั่งฟัง ไม่ออกความเห็นใดๆ

คนเรากล้ามีสมองอยู่กับหัวจะไปกับหัวออกตายทำไม ผมเริ่มเห็นช่องทางทำกินอันสว่างไสว เมื่ออู่มลูกชายไปเยี่ยมน้ำสาวอีกคน น้ำสาวเปิดร้านค้าอยู่ในตลาดท่าแพ ห่างจากตัวเมืองราวแปดกิโลเมตร น้ำสาวเอาเสื้อผ้าเด็กที่เก็บๆเอาไว้สามสี่ตัวมาให้หลานชายใส่ดู เป็นเสื้อผ้าเก่าใช้แล้ว ซื้อมาจากแม่ค้าเสื้อราวในตลาด น้ำเก็บไว้โดยไม่คิดว่าจะให้ใครเป็นพิเศษ ตัวละสิบบาทบ้าง ห้าบาทบ้าง ซักรีดไว้เรียบร้อย โชคดีเป็นของลูกชาย ผมคิดว่า ถ้าผมจะลองหาเสื้อผ้าราคาถูกๆเหล่านี้ กลับไปกรุงเทพฯบ้าง น่าจะดี ขอมเสียเวลาคัดเลือกสักหน่อย น่าจะได้เสื้อสวยไปฝากลุงป้าของลูกชายที่ตระเวนเปิดท้ายรถขายของให้ช่วยขาย อาจมีกำไรตัวละสิบบาทสิบห้าบาท

ผมเก็บความคิดนี้เอาไว้ในใจ เช้าวันอาทิตย์ผมตื่นไปตลาดเช้าที่เขาเปิดขายเสื้อผ้าใช้แล้ว มีลูกค้าแวะเข้ามาซื้อเสื้อผ้าเก่า รองเท้าเก่า นักร้อยคน ผมใช้เวลาร่วมสองชั่วโมงเลือกเสื้อผ้ากางเกงเด็กจากแม่ค้าสองสามเจ้า ได้เสื้อผ้าที่ถูกใจแล้วจ่ายเงินให้เขา ใส่ถุงฝากไว้ก่อน จากนั้นก็เดินเลือกเจ้าที่อยู่ติดๆ กัน

เสื้อกางเกงเด็กจากไต้หวัน ฮองกง ญี่ปุ่นหรืออเมริกาล้วนสวยๆ สภาพดี เนื้อผ้าเชื่อถือได้ เว้นแต่กลิ่นเหม็นหืนๆ เพราะซุกอยู่ในกระสอบนานวัน อาศัยสายตาที่พอรู้ว่า ตัวไหนสวย ไม่สวย ตัวไหนพอจะขายได้ก็ปลดลงจากราว ได้เสื้อกางเกงและกระโปรงประมาณสิบตัว ผมจ่ายเงินไปหกร้อยกว่าบาท พลังคิดในใจว่า เมื่อนำลงจากรถที่ท่าอากาศยานดอนเมือง ถึงบ้านแล้วเอาลงซักด้วยผงซักฟอกชั้นดี ล้างด้วยน้ำยาปรับผ้านุ่มและรีดให้งามระยับ ตัวที่ซื้อสิบบาทควรจะขายสักยี่สิบบาท ที่ซื้อมีสิบบาทควรจะได้กำไรเท่าตัว คิดคำนวณไปมา การค้าขายเที่ยวนี้กำไรไม่เบาเหมือนกัน

ผมกลับถึงบ้านที่กรุงเทพฯก็ค่ำมืด ภรรยาไปรอรับอยู่ที่สนามบิน เธออุ่นว้ายอยู่กับลูกของเธอโดยไม่สนใจว่าผมจะยุ่งยากกับสินค้าแค่ไหน ดีหน่อยที่มีรถเข็นบริการ ที่หนักจึงกลายเป็นเบา พอมาถึงบ้านเธอก็ยังยุ่งอยู่กับลูก กลัวแต่ว่าลูกจะจำไม่ได้ เพราะเห็นลูกทำตาออดอยๆ

“ ลูกเพิ่งตื่นนอนลงเครื่องไม่เท่าไร คงจะมีเหนื่อยอยู่แหละ “ ผมลดความกังวลของเธอ ..” นี่มาลู่อะไรทางนี้ดีกว่า “ ผมซักชวนด้วยความรู้สึกปีติและอยากอวดเสียเต็มประดา

“ ลูกจำแม่ได้ไหม...” เธออุ้มลูกชายและจับกางให้หันไปดูหน้า

“ แค่นี้วันเอง “ ผมว่า “ มาดูอะไรนี้ “

“ เอาไวดูพุงนี่ดีกว่า คำนานแล้ว ลูกยังไม่ทานอะไรซะมั๊ย...”

“ ทีแรกคิดว่า บนเครื่องจะเสิร์ฟอาหารบ้าง เคี้ยวนี้เขาให้แต่น้ำหวานกับน้ำเปล่า...อ้อ... ลูกได้กินลูกอมไปเม็ดหนึ่ง...คงจะหิวแล้วจริงๆด้วย แม่ไปหาอะไรให้ลูกกินเถอะ “

เธอวางลูกไว้กับพื้น ประเดี๋ยวไอ้หนูก็คลานมาที่กระเป๋าสีเสื้อผ้า แกดขึ้นไปจ๊ะเหมือนไม่ต้องการให้รู้ของออกมา เป็นอย่างนี้อยู่หลายวันแล้ว ไม่รู้เป็นอะไร ถ้าจะรู้ของ แกดต้องรู้เอง เสร็จแล้วจะหย่อนตัวลงในกระเป๋ ในตะกร้า หรือแม้แต่ในลิ้นชัก เมื่อภรรยาไม่สนใจดู ลูกก็ซัดคอมมโยนกระเป๋าสินค้าไว้ข้างฝาบ้าน พุงนี่คือยี่อออกมาซัดก็ได้ อย่างมาเอ่ยปากชมคราวหลังก็แล้วกัน

เช้าวันจันทร์ ผมนั่งรื้อกระเป๋าสีเสื้อผ้า หยิบให้ภรรยาดูทีละตัว...

“ สวยมั๊ยตัวนี้ “ ผมถาม

“ ก็สวย “ เธอบอก

“ ตัวนี้ละสวยมั๊ย...พี่ว่าสวยนะ ซ้อมายี่สิบบาท “

“ สวย “

“ สวยแค่นั้นหรือ...” ผมฟังไม่อึ้ง

“ อ้าว...จะให้บอกยังงไรพี่ก็มันสวยจริงๆ “

“ อุดสำห้เลือกเสียดเมื่อไปหมด “ ผมบ่น

เธอหัวเราะก่อนพูด “ วันนี้ถ้าว่างพี่ก็เอามาซัดให้หมด...ไม่ว่างก็ไม่ต้องซัด...ข้าวปลาของ ลูกเตรียมไว้ให้แล้ว ไปทำงานก่อนละ “ สิ่งเสร็จเธอก็ออกจากบ้านไปอย่างรวดเร็ว (น่าจะโอเอร่าไรกันบ้าง)

ผมไม่มีกะจิตกะใจซักผ้า วางกองไว้เต็มพื้น เที่ยงๆบ่ายๆค่อยจัดการ ชีวิต ประจำวันกลับเข้าสู่ปรอยเดิมอีกแล้ว เสียงลูกชายคลานออกมาจากห้อง ดินเหนียวที่แสดงยืมเป็นไบเบิกทาง ไม่งั้นผมคงไม่รีบอุ้มไปล้างหน้าล้างตา อาบน้ำ เช็ดตัว ทาแป้ง ใส่แพนเพอร์ส(ผ้าอ้อมสำเร็จรูป) และสวมเสื้อผ้า ปล่อยให้กลิ้งบนกองเสื้อผ้าที่แม่แกลไม่ใส่ใจกองนั้น

ลูกชายเล่นได้สักพัก ผมก็เอาข้าวมาป้อน แกดกินได้ไม่กี่คำ ผมป้อนกล้วยน้ำว้าหอมๆให้ แกดหมดลูก จากนั้นก็อุ้มไปปล่อยให้คลานเล่นที่บ้านป่าของแกด พอลูกทำท่าจะง่วงก็นำกลับบ้านมา กินนมจนหลับไป

ไปต่างจังหวัดหลายวันรู้สึกบ้านช่องรกรก ข้าวของบนโต๊ะถูกโยกย้าย ที่มีมือเคยเอื้อมหยิบจับง่ายก็ซัดจะยาก ต้องรื้อต้องค้นถึงจะเจอ ผมเก็บโต๊ะอย่างหัวเสียและเช็ดขี้ฝุ่นอย่างท้อแท้ บ้านเองอยู่เองจะรอให้คนอื่นมาปิดกวาดก็ใช่ที่ เสื้อผ้าซื้อมาขายเอง จะไม่ซัดคงไม่เข้าที่ ไหนๆก็ตั้งใจมาแล้วว่า

จะทำมาค้าขายต่อไป พอเป็นค่ากับข้าว เป็นค่าขนมมมเนยลูก ถ้าพึ่งเงินเดือนเธอคนเดียวคงเอาไม่ไหวแน่

คิดได้ดังนั้น ความมีคัมภีร์ในใจก็ค่อยๆ ลายไป แสงสว่างแห่งธรรมะของผู้ครองเรือนเข้ามาแทนที่ ผมน้อมกายน้อมใจลงเก็บเสื้อผ้า และเริ่มนับทีละตัว...ทีละตัว...ได้ทั้งหมดสามสิบหกตัว ขาดไปสามสี่ตัว ลองนับใหม่ยังได้เท่าเดิม ความโกรธพลุ่งพล่านขึ้นหน้าในบัดดล เสียทีแม่ค้าเสียแล้ว ใ่วใจไม่ได้เลยเชียวหรือคน...ขอเก็บเป็นเรียนไว้สำหรับการค้าเที่ยวต่อไป ผมแบ่งเสื้อผ้าครึ่งหนึ่งใส่เครื่อง ที่เหลือไว้ซักเที่ยวสอง เพราะกำลังซักไม่พอ

ซื่อน จาน ชาม กองซ้อนกันอยู่เต็มกะละมังใบเชิงข้างก็อกรน้ำริมรั้วหน้าบ้าน ดื่มน้ำพอกลายร้อนทั้งนอกใน ผมนั่งลงจัดการกับจานชาม โทรทัศน์ที่เปิดทิ้งไว้รายงานสภาพอากาศได้ยืนยันว่าๆว่า ประชาชนที่อาศัยอยู่ริมทะเลแถบสตูล ภูเก็ต พังงาและกระบี่ กำลังหวาดวิตกกับคลื่นยักษ์ ‘ทสึนามิ’ (สมัยเรียนมัธยม คุณครูอ่านชุนามินี่นา) จนไม่เป็นอันออกเรือเล็กไปหาปลา ชาวบ้านที่ภูเก็ตอพยพขึ้นไปอยู่บนภูเขาเตี้ยๆ ตบท้ายด้วยข่าวความกดอากาศต่ำในทะเลจีนตอนใต้ ที่จะทำให้น้ำฝนตกหนักหรือน้ำท่วมทางภาคเหนือของประเทศไทย กรุงเทพฯและปริมณฑล ฝนจะตกหนักบ้างเบาบ้างตลอดสัปดาห์ ผมล้างจานชามเสร็จรอบแรก(ด้วยน้ำยาล้างจานที่ภรรยาชอบ) คราบฟองน้ำยายังลอยฟ่องเต็มกะละมัง ผมกำลังจะล้างน้ำสอง หนูได้ยินเสียงกลานแปะๆอยู่ที่ประตู ลูกชายตื่นแล้วต่อไปนี่โลกของผมคงไม่สงบ แกกลานตามมาหาและส่งอิมหวานๆเป็นใบเบิกทางตามเคย

“ อยู่ตรงนั้นแหละ พ่อล้างจานเสร็จก่อน “ ผมบอก พลังหยิบจานชามขึ้นจากกะละมัง และเปิดก๊อกน้ำให้ไหลลงกะละมัง มือซ้ายหันไปยื่นลูกที่กำลังจะป็นขอบกะละมังให้ออกไป “ ปลาหู...หนูออกไปก่อนเดี๋ยวพ่ออ้อม “

น้ำเกือบเต็มอยู่รอมร่อ ผมจับจานชามใส่กะละมังอย่างรีบร้อน เสียงขอบจานกระทบกันแก๊งๆ ลูกชายก็จะป็นลงกะละมังให้ได้ทำเดี๋ยว ผมเห็นว่า เมื่อห้ามไม่อยู่ก็ปล่อยให้แกป็นลงไป เมื่อได้ลงไปอยู่กับจานชามและซื่อนสนใจคือ แกงยหน้าหันมายิ้มกับผมอย่างผู้ชนะอีกครั้ง

ผมนึกได้ว่า ลูกยังใส่แพมเพอร์สอยู่ เมื่อลงไปแช่ เจ้าผ้าอ้อมสำเร็จรูปที่มีคุณสมบัติในการซับน้ำ คงดูดซับเอาน้ำไปเต็มๆแล้ว ลูกจึงลุกขึ้นอย่างยากเย็น ผมเอามือซ้ายกอดลูกให้ย่นนิ่งๆ

“ เดี่ยวพ่อถอดกางเกง ถอดอ้อมให้... ถอดอ้อมก่อนนะ “

ผมใช้มือขวาดึงกางเกงออกก่อน แล้วแกะแผ่นกาวแรก และอ้อมตัวไปแกะแผ่นที่สอง ผ้าอ้อมหล่นลงดังตุ้มด้วยความหนักของน้ำ คลื่นระลอกน้อยตีวงเป็นชั้นออกมาถึงขอบกะละมัง บนแนวคลื่นมีของที่ลูกไม่ต้องการสีเหลืองเย็นตากระจายออกเต็มภาชนะ ช่างงดงามเหมือนดอกไม้ไฟในท้องฟ้าราตรี และยาที่จะหาชมได้ง่ายๆหากผมไม่ได้เลี้ยงลูกเอง

พิมพ์ครั้งแรก : นิตยสารแพรว 25 ตุลาคม 2541

รวมเรื่องสั้นชุด เมืองนำอยู่ โดยแพรวสำนักพิมพ์, พิมพ์ครั้งที่ 2, 2542.

แบบทดสอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2
เรื่อง การอ่านคิดวิเคราะห์

คำชี้แจง นักเรียนกาเครื่องหมาย **X** ทับข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

1. จากเรื่องสั้นผู้ครองเรือน เรื่องสั้นเรื่องนี้เกี่ยวข้องกับอะไร
  - ก. ผู้หญิงคนหนึ่งทำงานบริษัท
  - ข. พ่อค้าคนหนึ่งที่มีอาชีพขายเสื้อผ้า
  - ค. ผู้ชายคนหนึ่งเลี้ยงลูกอยู่บ้าน
  - ง. ชายผู้ทำหน้าที่ครองเรือน
2. จากเรื่องสั้นผู้ครองเรือน ใครเป็นตัวละครเอกของเรื่อง
  - ก. ตัวละครที่ใช้สรรพนามแทนตัวเองว่า **ผม**
  - ข. ภรรยาของผม
  - ค. ลูกของผม
  - ง. แม่ของผม
3. จากเรื่องสั้นผู้ครองเรือน เหตุการณ์ของเรื่องเกิดขึ้นที่ใด
  - ก. กรุงเทพมหานคร
  - ข. นครศรีธรรมราช
  - ค. ปักย์ใต้
  - ง. กรุงเทพมหานครและนครศรีธรรมราช
4. จากเรื่องสั้นผู้ครองเรือน เหตุใดชายผู้นั้นจึงต้องทำหน้าที่เลี้ยงลูก
  - ก. เพราะเป็นคนดกงาน
  - ข. เพราะภรรยาต้องทำงาน
  - ค. เพราะเป็นคนรักลูกมาก
  - ง. เพราะลูกยังเล็กอยู่
5. จากเรื่องสั้นผู้ครองเรือน ชายผู้นั้นมีความพยายามอย่างไร
  - ก. พยายามเลี้ยงลูกให้ดีที่สุด
  - ข. พยายามหางานทำ
  - ค. พยายามขายเสื้อผ้า
  - ง. พยายามทำงานบ้านให้ดีที่สุด

6. จากเรื่องสั้นผู้ครองเรือน คำว่า ผู้ครองเรือน ในเรื่องนี้มีความหมายอย่างไร
- ผู้ที่เป็นเจ้าของเรือน
  - ผู้ที่ต้องรับผิดชอบดูแลบ้านเรือนทุกอย่างให้ดี
  - ผู้เป็นใหญ่ในบ้านเรือนและปกครองบ้านเรือน
  - ผู้ที่มีหน้าที่หารายได้เลี้ยงครอบครัวให้มีความสุข
7. จากเรื่องสั้นผู้ครองเรือน ความคิดใดที่เป็นเหตุให้ชายคนนั้นมีสำนึกในการเป็นผู้ครองเรือน
- ผมเก็บโต๊ะอย่างหวัหเสียวและเช็ดजूฝุ่นอย่างท้อแท้
  - ทำมาค้าขายต่อไป พอเป็นค่ากับข้าว เป็นค่าขนมมนเนยลูก
  - ถ้าพึ่งเงินเดือนเขคนคนเดียวคงเอาไม่ไหวแน่
  - บ้านเองอยู่เองจะรอให้คนอื่นมาปิดกวาดก็ใช่ที่
8. จากเรื่องสั้นผู้ครองเรือน “คนเราถ้ามีสมองอยู่กับหัวจะไปกลัวอดตายทำไม” ข้อความนี้สอดคล้องกับข้อใด
- ปากกัดตีนถีบ
  - รู้จักเอาตัวรอด เป็นยอดดี
  - มีความรู้อยู่กับตัวจะกลัวอะไร
  - ความพยายามอยู่ที่ไหน ความสำเร็จอยู่ที่นั่น
9. จากเรื่องสั้นผู้ครองเรือน การที่ราคาพืชผักตกต่ำ คนตกงานมาจากสาเหตุใด
- ภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ
  - การเมืองวุ่นวาย
  - สินค้ามีมาก คนมีงานมาก
  - คนไม่ปลูกพืช คนไม่ทำงาน
10. จากเรื่องสั้นผู้ครองเรือน การที่ชายคนนั้นสามารถทำงานบ้านและเลี้ยงลูกได้ ทั้งๆ ที่ไม่เคยทำมาก่อน สาเหตุเพราะอะไร
- ตกอยู่ในภาวะจำยอม
  - ภรรยาบังคับ
  - สามารถปรับตัวและยอมรับความจริงได้
  - เพราะเป็นคนที่ชอบเลี้ยงลูกและชอบทำงานบ้าน

เฉลย

ก 2, 4, 9 ข 5, 6, 8

ค 1, 10 ง 3, 7

แบบบันทึกคะแนนก่อนเรียน ระหว่างเรียนและหลังเรียน
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ลำดับที่	ชื่อ - ชื่อสกุล	ก่อนเรียน 5 คะแนน	ระหว่าง เรียน 5 คะแนน	หลังเรียน 5 คะแนน	หมายเหตุ
1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					
9					
10					
11					
12					
13					
14					
15					
16					
17					
18					
19					
20					
21					
22					
23					

ลำดับที่	ชื่อ - ชื่อสกุล	ก่อนเรียน 5 คะแนน	ระหว่าง เรียน 5 คะแนน	หลังเรียน 5 คะแนน	หมายเหตุ
24					
25					
26					
27					
28					
29					
30					
31					
32					
33					
34					
35					

(ลงชื่อ) ผู้ประเมิน

(นายวีระ สดสังข์)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

วีระ สดลั้งษ์

โรงเรียนบ้านเปือยนาสูง สพท.ศรีสะเกษ เขต 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

เรื่อง การอ่านตีความวรรณกรรมประเภทเรื่องสั้น เวลา 2 ชั่วโมง

จัดกิจกรรมการเรียนรู้ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

สาระสำคัญ

การตีความเป็นเพียงการเผยแพร่ของผู้แต่ง โดยการทำความกระจ่างกับคำศัพท์ ส่วนวนรูปประโยค แล้วอธิบายให้ชัดเจนเพื่อยุติข้อโต้แย้ง ข้อความที่ผู้เขียนอาจจะจงใจหรือไม่จงใจเขียนก็ตาม ผู้อ่านมีหน้าที่ค้นหาความหมายแฝงออกมาให้ชัดเจน

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดไปตัดสินใจ แก้ปัญหา และสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ข้อ 2 สามารถแสดงความคิดเห็นเชิงวิเคราะห์เรื่องที่อ่านประเมินค่าทั้งข้อดีและข้อด้อยอย่างมีเหตุผล โดยใช้แผนภาพความคิดและกระบวนการคิดวิเคราะห์อย่างหลากหลาย พัฒนาการอ่าน สามารถเล่าเรื่อง ย่อเรื่อง ถ่ายทอดความรู้ ความคิดจากการอ่านไปใช้เป็นประโยชน์ในการดำเนินชีวิตและใช้การอ่านในกาตรวจสอบความรู้

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทย อย่างเห็นคุณค่า และนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ข้อ 1 สามารถอ่านบทกวีนิพนธ์ ประเภทกลอน โคลง และกาพย์ บทละคร บทกวีร่วมสมัย และวรรณกรรมประเภทเรื่องสั้น นวนิยาย สารคดี บันทึก บทความ พงสาวดาร และสามารถเลือกอ่านได้ตรงตามจุดประสงค์ของการอ่านใช้หลักการพิจารณาคุณค่าของงาน วรรณกรรม พิจารณาทั้งคุณค่าด้านวรรณศิลป์ เนื้อหาและคุณค่าทางสังคมและนำไปใช้ใน ชีวิตจริง

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

1. อ่านตีความได้
2. อ่านวรรณคดี วรรณกรรมประเภทเรื่องสั้น สารคดี บันทึกได้

สาระการเรียนรู้

1. การอ่านตีความวรรณกรรมประเภทเรื่องสั้น
เรื่อง **แต่**ว่าเป็นเพียงหนึ่งแปลงนา เขียนโดย วีระ สุกสังข์

กิจกรรมการเรียนรู้

รูปแบบสืบเสาะหาความรู้ (Inquiry Method)

1. **ขั้นสร้างความสนใจ (Engagement)** นำเข้าสู่บทเรียนโดยครูให้นักเรียนอ่านเรื่องสั้นเรื่อง **แต่**ว่าเป็นเพียงหนึ่งแปลงนา แล้วถามว่าใจความสำคัญของเรื่องมีอย่างไรบ้าง เช่น เหตุการณ์เกี่ยวกับใคร อะไร ที่ไหน ทำไม และอย่างไร เพื่อจูงใจให้เกิดความต้องการที่นำไปสู่การเรียนรู้ตามกิจกรรมในขั้นต่อไป โดยทุกคนร่วมกันอภิปราย ชักถาม ประเด็นเนื้อหาที่เชื่อมโยงกับความรู้เดิมที่เคยเรียนรู้มาแล้ว ครูตั้งคำถามว่า ใครเคยมีหรือใครเคยพบเหตุการณ์เหมือนในเรื่อง **แต่**ว่าเป็นเพียงหนึ่งแปลงนาให้นักเรียนทุกคนมีโอกาสตอบคำถาม เพื่อเสริมสร้างและกระตุ้นให้นักเรียนสร้างคำถาม และกำหนดประเด็นที่ต้องการเรียนรู้ให้มีความชัดเจนต่อไป
2. **ขั้นสำรวจ (Exploration)** นักเรียนแบ่งกลุ่มๆละ 4 คน ร่วมกันวางแผนกำหนดแนวทางการสำรวจ ตรวจสอบ รวบรวมข้อมูลต่างๆจากเรื่องสั้น **แต่**ว่าเป็นเพียงหนึ่งแปลงนา เพื่อให้ได้ข้อมูลอย่างเพียงพอและใช้ประโยชน์ในการค้นหาคำตอบและสร้างความรู้ใหม่ ประกอบการเรียนรู้ในขั้นต่อไป
3. **ขั้นอธิบายกรอบความคิด (Explanation)** นักเรียนแต่ละกลุ่มนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากเรื่อง**แต่**ว่าเป็นเพียงหนึ่งแปลงนา มาวิเคราะห์ อธิบาย แปลผล ตีความพฤติกรรม คำพูด และความคิดของตัวละครในเรื่องแล้วสรุปผล ตามเป้าหมายและความต้องการของการค้นหาคำตอบ นำเสนอผลของการตีความหน้าชั้นเรียน
4. **ขั้นขยายความรู้ (Expansion)** ครูแนะนำให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำความรู้ที่ได้จากการตีความไปวิเคราะห์เชื่อมโยงกับความรู้เดิม หรือแนวคิดที่ค้นพบเพิ่มเติม เช่น คำพูด ความคิด พฤติกรรมที่นักเรียนพบในชีวิตประจำวัน เพื่อนำข้อสรุปที่ได้ไปใช้อธิบายสถานการณ์และเหตุการณ์อื่น ๆ ให้เกิดความรู้กว้างขวางและครอบคลุมมากขึ้น

5. ขั้นการประเมินความรู้ (Evaluation) ครูประเมินกระบวนการเรียนรู้ด้วยวิธีการสังเกต ถามตอบ ทำแบบฝึกปฏิบัติ และ ทดสอบ ให้ครอบคลุมผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นกับนักเรียน ว่ามีความรู้อะไรบ้างในระดับใด และเกิดจากกระบวนการใด เพื่อนำไปสู่การสร้างสรรค์ และ ประยุกต์ใช้ความรู้ใหม่ในครั้งต่อไป

สื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้

1. ใบความรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญ
2. เรื่องสั้น เรื่อง เศรษฐศาสตร์ในห้องแถว

การวัดและประเมินผล

1. เครื่องมือวัด

- 1.1 แบบทดสอบ
- 1.2 แบบสังเกต การปฏิบัติงานกลุ่ม
- 1.3 แบบประเมิน(การรายงานหน้าชั้นเรียน)

2. วิธีวัด

- 2.1 ตรวจแบบทดสอบ
- 2.2 สรุปผลแบบสังเกต การปฏิบัติงานกลุ่ม
- 2.3 สรุปผลแบบประเมิน(การรายงานหน้าชั้นเรียน)

3. เกณฑ์การประเมิน

3.1 จากแบบทดสอบและแบบฝึกปฏิบัติ

ดีมาก	= 80 – 100 %
ดี	= 70 – 79 %
พอใช้	= 60 – 69 %
ผ่านเกณฑ์	= 50 – 59 %
ไม่ผ่านเกณฑ์	= 49 - 0 %

3.2 แบบวัด

ดีมาก	= 4
ดี	= 3
พอใช้	= 2
ผ่านเกณฑ์	= 1

กิจกรรมเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ความคิดเห็นของผู้บริหาร

.....

.....

.....

.....

บันทึกผลหลังสอน**ผลการสอน**

.....

.....

.....

.....

ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

.....

(ลงชื่อ).....ผู้จัดกิจกรรมการเรียนรู้

ใบความรู้ เรื่อง การอ่านตีความ

ความหมายของการอ่านตีความ

การอ่านตีความเป็นศิลปะการอ่านขั้นสูงที่แสดงถึงความสามารถของผู้อ่านในการเข้าใจ เนื้อหา สาระ เจตนา และน้ำเสียงของผู้เขียนที่ปรากฏในงานเขียน ทั้งยังสามารถแสดงความคิดเห็น สืบเนื่องเกี่ยวกับเรื่องที่ทำอ่านนั้นอย่างคมคายลึกซึ้ง

การอ่านตีความ หมายถึง การเก็บความเดิมมาบันทึกใหม่ เรียบเรียงใหม่หรือร้อยกรอง ใหม่ เป็นการมองเรื่องราวเดิมในแง่ใหม่ ค้นหาและเปรียบเทียบทั้งความสำคัญและความสัมพันธ์ของ ส่วนย่อยจนสามารถย่อเรื่องต่างๆเป็นข้อสรุปได้ (พิทยา ลิ้มมณี. 2547 : 4)

การอ่านตีความ คือ การอ่านที่ผู้อ่านจะต้องใช้สติปัญญาตีความหมายของคำและ ข้อความทั้งหมด โดยพิจารณาถึงความหมายโดยนัยหรือความหมายแฝงที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อ ความหมาย ซึ่งทั้งนี้ผู้อ่านจะสามารถตีความหมายของคำสำนวนได้ถูกต้องหรือไม่นั้น จำเป็นต้อง อาศัยเนื้อความแวดล้อมของข้อความนั้นๆ บางครั้งต้องอาศัยความรู้หรือประสบการณ์เกี่ยวกับ เหตุการณ์ปัจจุบันเป็นเครื่องช่วยตัดสินใจ

การอ่านตีความ เป็นการอ่านเพื่อหาความหมายที่ซ่อนเร้น หรือหา ความหมายที่แท้จริงของสาร โดยพิจารณาข้อความที่อ่านว่าผู้เขียนมีเจตนาให้ผู้อ่าน เกิดความคิดหรือ ความรู้อะไรนอกเหนือไปจากการรู้เรื่อง

ความสำคัญของการอ่านตีความ

1. ช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องที่ทำอ่านได้หลายด้านหลายมุม
2. ทำให้เห็นคุณค่าและได้รับประโยชน์จากสิ่งที่ทำอ่าน
3. ช่วยฝึกการคิดไตร่ตรองหาเหตุผล
4. ทำให้มีวิจรรย์ญาณในการอ่าน

ประเภทของการอ่านตีความ แบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. การอ่านออกเสียงอย่างตีความ (การอ่านตีบท) เป็นการอ่านแบบทำ เสียงให้สมบทบาท ใส่อารมณ์กับบทที่ทำอ่านและความรู้สึกให้เหมาะสม
2. การอ่านตีความเป็นการอ่านที่ต้องศึกษาทำความเข้าใจงานเขียนทุกแง่ ทุกมุมเพื่อตีความเป็นพื้นฐานของการอ่านออกเสียงอย่างตีความ

ความรู้เกี่ยวกับการอ่านตีความ

1.เสียง(คำ) และความหมาย เสียงของคำที่แตกต่างกัน ย่อมสื่อความหมายที่แตกต่างกัน ผู้อ่านต้องวิเคราะห์ว่าเสียงของคำที่ผู้เขียนใช้นั้น สัมพันธ์กับความหมายอย่างไร

2.ภาพพจน์ ผู้อ่านต้องมีความรู้ความเข้าใจเรื่องภาพพจน์ ซึ่งจะช่วยให้การอ่านตีความมีความกว้างขวางลึกซึ้งยิ่งขึ้น เช่น ภาพพจน์ อุปมา อุปลักษณ์ นามนัย อธิพจน์ บุคลาธิษฐาน เป็นต้น

3.สัญลักษณ์ สัญลักษณ์ในทางวรรณกรรม หมายถึง สิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งมักจะ เป็นรูปธรรม ที่เป็นเครื่องหมายนามธรรม เช่น ดอกไม้แทนหญิงงาม พระเพลิงแทนความรื่องแรง ฯลฯ แบ่งเป็นสัญลักษณ์ตามแบบแผน และสัญลักษณ์ส่วนตัว

4.พื้นหลังของเหตุการณ์ คือ ความเป็นไปในสมัยที่งานเขียนเรื่องนั้นได้แต่งขึ้นรวมถึงลัทธิความเชื่อ สถาปัตยกรรม เศรษฐศาสตร์ ประวัติศาสตร์ และความเป็นอยู่ของยุคสมัยนั้น ๆ

5. ความรู้อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการอ่านตีความ ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับประวัติ ผู้แต่งภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ สังคมวิทยา เศรษฐศาสตร์ จิตวิทยา ปรัชญา ศาสนา

6.องค์ประกอบที่ทำให้การอ่านตีความแตกต่างกัน ได้แก่ ความสนใจ ประสบการณ์จินตนาการ เจตคติ ระดับสติปัญญา ความรู้และวัย

7.เกณฑ์การพิจารณาการอ่านตีความ การตีความงานเขียน ความผิดถูก ไม่ใช่เรื่องสำคัญ อยู่ที่มีความลึกซึ้งกว้างขวางและมีความสมเหตุสมผล

กลวิธีการอ่านตีความ

1.การวิเคราะห์เพื่อการตีความ หมายถึง การพิจารณารูปแบบเนื้อหา กลวิธีการแต่งและการใช้ภาษาของงานเขียน

2.พิจารณารายละเอียดของงานเขียน คือ

2.1 พิจารณาว่าส่วนใดเป็นข้อเท็จจริง เรื่องใดเป็นข้อคิดเห็นตลอดจนความรู้สึก และอารมณ์ของผู้เขียน ซึ่งอาจแสดงออกโดยตรง หรือแสดงออกโดยผ่านพฤติกรรมของตัวละคร

2.2 วิเคราะห์และรวบรวมปฏิกิริยาของผู้อ่านที่มีต่องานเขียนเป็นการที่ผู้อ่านวิเคราะห์ตัวเอง

2.3 การพิจารณาความคิดแทรก หมายถึง การพิจารณาข้อความรู้ ความคิดที่ผู้เขียนมีไว้ในใจ แต่ไม่ได้เขียนไว้ในงานเขียนนั้นตรง ๆ

3.การตีความงานเขียน นำข้อมูลต่าง ๆ ประมวลเข้าด้วยกัน เพื่อทำให้เกิดความเข้าใจแล้วตีความงานเขียน ว่าผู้เขียนส่งสารอะไรมาให้แก่ผู้อ่าน

4.การแสดงความคิดเสริม เป็นการที่ผู้อ่านแสดงความคิดของผู้อ่านเอง โดยที่กระบวนการอ่านตีความนั้นมีส่วนช่วยให้คิด เป็นความรู้ ความคิดเห็น ความรู้สึกหรืออารมณ์ที่เกิดขึ้นใหม่ (http://gold.rajabhat.edu/learn/luis/main_lesson_luis.html)

การอ่านตีความมีหลักเกณฑ์ในการอ่านดังนี้

1.อ่านเรื่องที่จะตีความนั้นให้ละเอียด แล้วพยายามจับประเด็นสำคัญให้ได้
2.ขณะที่อ่านต้องพยายามคิดหาเหตุผลและใคร่ครวญอย่างรอบคอบ แล้วนำมาประมวลเข้ากับความคิดของตนเองว่า ข้อความหรือเรื่องนั้นมีความหมายถึงสิ่งใด

3.พยายามทำความเข้าใจกับถ้อยคำที่เห็นว่ามีสำคัญและจะต้องไม่ลืมตรวจสอบบริบท(concept) ด้วยว่า บริบทหรือสิ่งแวดล้อมนั้นได้กำหนดความหมายของคำนั้นอย่างไร

4.ต้องระลึกไว้เสมอว่า การตีความไม่ใช่การถอดคำประพันธ์ เพราะการตีความเป็นการจับเอาแต่ใจความสำคัญและคงไว้ซึ่งคำของข้อความเดิม

5.การเขียนเรียบเรียงถ้อยคำที่ได้จากการตีความนั้นจะต้องให้มีความหมายชัดเจน

6.การตีความไม่ว่าจะเป็นการตีความเกี่ยวกับเนื้อหาหรือเกี่ยวกับน้ำเสียงก็ตามเป็นการตีความตามความรู้ ความคิดและประสบการณ์ของผู้ตีความเอง ดังนั้น ผู้อ่านจึงอาจจะไม่เห็นพ้องด้วยก็ได้

ตัวอย่าง เห็นช้างขี้ อย่าชี้ตามช้าง ตีความได้ว่า จะทำอะไรควรดูฐานะของตนไม่ควรเอาอย่างคนอื่นที่มีฐานะดีกว่าเรา (ฐะปะนีย์ นาครทรรพและคณะ. 2548 : 119)

เรื่องสั้น
แต่ว่าเป็นเพียงหนึ่งแปลงนา
วีระ สูดสังข์

1.

ฝนแรกของฤดูกาลนี้ตกกระหน่ำมาพร้อมกับพายุ สายลมที่พัดกระโหลกจนได้ยินเสียงหวีดหวิวและเม็ดฝนที่กระหน่ำลงมา นั่น ประหนึ่งอารมณ์โกรธแค้นถูกเก็บกอดมานาน พอได้โอกาสก็กราดกริ้วอย่างไม่บันยะบันยัง เป็นผลให้ก้านกิ่งของต้นไม้เนื้อใหญ่หรือแม้แต่ลำต้นหักโค่นลง ใบไม้หลุดร่วงไปตามแรงลม ทางมะพร้าวก็หล่นร่วงลงจากยอดพร้อมกับผลแก่ที่ถูกปล่อยทิ้งไว้ นาน ผลมะม่วงก็ร่วงอยู่เกลื่อนพื้น ต้นกล้วยก็ล้มระเน ระนาดอยู่ในสวน

ชาวบ้านทั้งเด็กและผู้ใหญ่ต่างวิ่งหลบเข้าไปอยู่ในเรือนกอดดอกหนาวสันพื้นกระทบหลายคนตกใจกลัวจนอกสั่นขวัญหาย บ้านเรือนที่ทุกคนคิดว่า จะเป็นแหล่งหลบกำบังอย่างปลอดภัยที่สุด ตั้งกะสีมุงหลังคาหลายแผ่นกลับถูกลมเปิดรื้อออกไปด้วย ปล่อยให้หลังคาว่างโหวตแลเห็นฟ้าฟ้าแลบอยู่แปลบปลาบ มีลูกเห็บก้อนโตตกลงมาใส่หัว ฟ้าก็ผ่าดังเสียงกัมปนาท เด็กทารกตกใจแผดเสียงร้องจ้า ผู้เป็นแม่คอยโอบอุ้มแนบอกไว้

คนเฒ่าคนแก่หลายคนที่ยังหลงเหลือมาจากสมัยก่อน พยายามเอาמידปลายแหลมปักลงดินถือเป็นการแก้เคล็ดให้ฝนหยุด เป็นความเชื่อเหมือนกับปลุกตะไคร้ทางปลายบนเนินดินจอมปลวกเวลาน้ำท่วมเพราะฝนตก เคล็ดของคนสมัยก่อนใช้ไม่ได้อีกแล้ว แม้จะปักมิดแหลมจมมิดด้าม พายุฝนก็ไม่อึ้งงังขอบ ถึงคราวหยุดมันก็หยุดของมันเองและกว่ามันจะหยุดสงบลงได้ หมู่บ้านทั้งหมู่บ้านก็แทบราบเรียบเป็นหน้ากลอง น้ำจึงนองไปทั้งหมู่บ้านและแปลงนา

ยามที่พายุฝนตกลงมา แม้ชาวบ้านจะได้รับความเสียหายจากวาตภัยและอุทกภัยอยู่บ้าง แต่ลึกลงไปในใจแล้ว พายุฝนนั้นแหละที่ก่อความหวังขึ้นเจิบๆ เชียงสมบัติชวานาอีกคนหนึ่ง ของหมู่บ้าน จึงไม่แตกต่างจากชวานาคนอื่นๆ เขาแหงนมองดูหลังคาบ้านที่ถูกลมเปิดรื้อตั้งกะสีออกไปสามสี่แผ่น เพียงแค่นี้เขาก็จะตามเก็บและซ่อมหลังคาบ้านได้ ขอแต่ฝนตกลงมาต่อเนื่องจนกว่าฤดูกาลทำนาจะผ่านพ้นไป

แต่ในจำนวนชวานาทั้งหมด คงมีเพียง**ทิดไกรสร**เท่านั้นที่ไม่รู้สึกยินดียินดีร้ายกับสายฝน เขาไม่มีความหวังใดๆ ขณะเดียวกันเขาก็ไม่ได้ท้อแท้ถึงกับสิ้นหวัง ชีวิตของเขากรำกรำมากับอาชีพนี้จนรู้สึกชินชาและเห็นว่าเป็นแค่เรื่องปกติของธรรมชาติและชวานา

2.

ท้องฟ้าหลังฝนโปร่งใส อากาศสดชื่น เย็นสบาย แสงแดดตอนเช้าวันใหม่สว่างจ้า

ลมโรยสายมาอ่อนๆ คูดสงบเชื่องไม่พยศเหมือนเมื่อเย็นวาน ความรุนแรงกราดเกรี้ยวของพายุฝนทำให้เห็นผลงานเป็นสิ่งขอรະเกาะระกะในเช้าวันใหม่ มีสังกะสีหลายแผ่นหักพับบู้บี้ ฝาเรือนที่เป็นไม้ไผ่จัดตะเก็กหลุดลงไปกองอยู่กับพื้นหรือแม้แต่ถ้วยชามนามกร ฝาผ่อนหมอนมุ้งก็กระจัดกระจายอยู่ตามที่ต่างๆ เจ้าของบ้านต้องช่วยกันเก็บ ช่วยกันซ่อมแซมบ้านเรือน มีแต่พวกเด็กๆ เท่านั้นที่แย่งกันเก็บมะม่วง มะพร้าวกันอย่างสนุกสนาน พวกผู้หญิงหลายคนถือสวิง ชนาง ออกไปช้อนแมงหน้ำงำ แมงมัว แมงตับเต่าอยู่กลางทุ่ง พอฝนตกอาหารการกินของชาวบ้านก็มาพร้อมกับสายฝนอย่างนี้แหละ

เสร็จจากงานซ่อมแซมบ้านเรือน พวกผู้ชายก็หันมาสนใจเครื่องไม้เครื่องมือในการทำนาหลายคนลากคันไถขึ้นขี่สนิมเขรอะออกมาจากใต้ถุนเรือนเอามาขัดถูตอกลิ้มลงสลักให้แน่นพร้อมที่จะใช้งานได้ ตำรวจคูแอก เชือกข้าวซ่อมพันคราด ไล่ค้ำมจอบเสียม พวกมีรถไถเดินตามก็นำรถออกมาตรวจดูเครื่องยนต์ สายพาน ผาลไถ เสียงเครื่องยนต์จึงกระหึ่มอยู่ทั่วหมู่บ้าน เจ้าขายน้ำมันประจำหมู่บ้านเริ่มยิ้มแฉ่ง การค้าขายถึงคราวสดใส ช่างซ่อมรถไถ ช่างอ้อกคันไถก็ชื่นใจไม่แพ้กัน พ่อค้าขายปุ๋ยเตรียมบัญชีสั่งปุ๋ยมาลง ยามาแมลง พันธุ์ข้าวก็ต้องเตรียมให้พร้อมผู้คนในหมู่บ้านมีชีวิตชีวากับการเริ่มต้นฤดู กาลใหม่

เสียงไล่ควายไปนาคังอยู่แต่เช้าตรู่ เสียงรถไถก็ดังอีกทีกตั้งแต่ฟ้ายังไม่ทันสว่าง ต่างคนต่างกระตือรือร้น ไม่มีใครยอมให้เวลาผ่านไปโดยสูญเปล่า เมื่อฝนลงเม็ดก็หมายถึงสัญญาณบอกเตือนการลงมือทำงาน ไครมัว้อิดอาด เชื้องซำก็ไมทันเพื่อน ชีวิตของชาวบ้านเคยเป็นมาอย่างนี้แต่มาปีนี้ มันจะเป็นสัญญาณบอกอะไรก็ไม่ทราบได้ ขณะที่ใครๆแข่งขันกันลงไร่ลงนากันจ้าละหวั่น ทิดไกรสรกลับนั่งกึ่งเหล้าดอกยางที่ร้านค้าอย่างไม่รู้ร้อนไม่รู้หนาว ดูเขาจะไม่สนใจอาชีพดั้งเดิมของบรรพบุรุษเสียแล้ว มีหน้าซำยังมองพวกที่ใส่หัวรถไถออกมาเติมน้ำมันอย่างนิกเวทนาอยู่ในใจเลยว่า

“พอลงนา พวกมึงก็ลงทุนเลยนะ”

เซียงสมบัติ ซึ่งเป็นเสี่ยวเกลอประจำหมู่บ้านก็นึกแปลกใจอยู่เหมือนกันว่า ทำไมทิดไกรสรจึงไม่กระตือรือร้นเหมือนชาวบ้านชาวช่องเขา มาทำใจเย็นเอาแต่คิมกินอยู่ได้ คนเกียจคร้านอย่างนี้ มันจะพออยู่พอกินได้อย่างไร นึกแล้วก็อดหวังทิดไกรสรไม่ได้

“บักเสี่ยว มึงจะมัวแตกท่าอะไรกันเล่า “ เซียงสมบัติตะโกนถามกึ่งด่าเสี่ยวเกลออย่างคนคุ้นเคยกันมานาน

“มึงทำไปเถอะเสี่ยว เพื่อว่าชีวิตชาวนามันจะลืมตาอ้าปากได้บ้าง นี่ มาเอาเหล้ากับกูสักหน่อย แล้วค่อยใส่หัวรถไถออกไปไถสุด” ทิดไกรสรรินเหล้าใส่แก้วแล้วยื่นให้เพื่อน เชียงสมบัติก็ไม่อยากตัดเชื้อไข่มอตรี อุตุสำหรับแก้วเหล้าแดงยามาเทราดลงคอ แต่ก็ยังไม่หายสงสัยในพฤติกรรมของเพื่อน

“มึงมันขอดคนทำนานมาก่อน ตกลงปีนี้ทำไมมึงเกร ไม่เอาถ่านอย่างนี้” ถามแล้วก็ยกน้ำเย็นตบท้ายกลั้วปากกลั้วคอ

“ก็เพราะกูมันขอดคนทำนานมาก่อนนะซี ปีนี้กูจึงเป็นอย่างนี้ กูจะไม่ทำนาอีกแล้ว มันอึดตัวไว้อะเสี่ยว” เชียงสมบัติฟังคำทิดไกรสรตอบแล้วก็ยังไม่อยากเชื่อหู

“อึดตัวแล้วมันอึดท้องหรือเปล่า รถไถของมึง นาของมึงจะปล่อยไว้อย่างไร

“เชียงสมบัติเป็นห่วงเพื่อนจนเพื่อนแทบรำคาญ

“รถไถก็จะปล่อยให้จีสนิมมันเกาะ นากูก็จะปล่อยให้มันร้าง แต่ท้องกูนี้ มันอึดข้างออกบ้างก็ช่างหัวมัน” ทิดไกรสรว่า

“กูไม่เข้าใจวะ มึงอาจจะเมาแล้วก็ได้ กูไปก่อนนะเสี่ยว”

เชียงสมบัติ เดินเหยียดเทรเลอร์รถไถ แล้วกระตุกเครื่องใส่หัวรถไถออกไปจากร้านค้า **ทิดไกรสร** หัวเราะตามหลังอย่างคนอารมณ์ดี

3.

ท้องนาทุกแปลงถูกผลาญฟลิกดินกลบ ต้นหญ้า ช้างข้าว เศษฟางก็ถูกดินฝังกลบเสียสิ้น ถ้าวัวพืชและเศษฟางข้าวเหล่านี้ยังเหลืออยู่ มันก็จะเหลืออยู่ในแปลงนาของทิดไกรสรจำนวนสิบกว่าไร่ ซึ่งไม่มีผลาญใดๆจะแฉกไถลงไปบนแปลงนาของเขา ไม่มีรอยไถ ไม่มีรอยควายและไม่มีรอยคนเดินย่ำ ต้นหญ้าจึงแตกกอเขียวขจี เมล็ดข้าว เปลือกที่ตกค้างร่วงลงมาแต่หน้าเกี่ยวงอแงแตกใบแตกแฉกขึ้นมา มันจึงเป็นแปลงนาที่มีพืชหญ้านานาชนิดปะปนกันอยู่ แปลงนาแบบนี้ถ้าเจ้าของไม่ป่วยไข้ก็อาจจะย้ายถิ่น แต่นี่มันน่าแปลกตรงที่เจ้าของนาไม่ได้ป่วย และก็ได้ย้ายถิ่นฐานบ้านเกิดไปอยู่ที่ไหน เมื่อใครๆเดินผ่านไปผ่านมาก็อดหัวเราะเยาะหยันเจ้าของแปลงนาไม่ได้ ไม่น่าเชื่อว่า คนเคยเอากรเองาน เคยขยันขันแข็งและอดทนอย่างทิดไกรสรจะกลับกลายเป็นหน้ามือกับหลังมืออย่างนี้

ทิดไกรสร ก็รู้ตัวเองดีว่า เพื่อนบ้านเริ่มมองเขาด้วยสายตาแปลกๆ และไม่มีใครเข้าใจในพฤติกรรม ความคิดของเขา เขาเองก็ป่วยการที่จะอธิบายความรู้สึกนึกคิดของตนให้ใครเข้าใจ คิดแต่ว่าสักวันหนึ่ง ความเข้าใจก็จะเกิดขึ้นเองโดยไม่ต้องเสียเวลาอธิบาย แต่เขากลัวว่าจะมีใครเอาแบบอย่างเขาเท่านั้นแหละ

ฤดูกาลปักดำทำนาล่วงผ่านไปทุกขณะ หลังจากไถสุดเสร็จสิ้นลงทุกแปลงนา ต้นกล้าอ่อนๆ ก็เริ่มแตกใบเขียวขึ้นตามบึงนา ที่นี้บ้าง ที่นั่นบ้าง เป็นสีเขียวสดใสมองดูแล้วชีวิตชาวนามีความหวัง มีเพียงทิดไกรสรเท่านั้นที่คิดว่า นั่นเป็นภาพลวงตาที่เริ่มลวงตาชาวนามาในยุคหลังๆ นี้

เด็กหนุ่มเด็กสาวเริ่มทยอยกันขึ้นมาจากกรุงเทพมหานคร เพื่อช่วยพ่อแม่ทำนา บางคนฝากเงินขึ้นมาแทน เป็นค่าจ้างค่านา ค่ากับข้าว ค่าปุ๋ย ค่ายากำจัดแมลงและวัชพืช

รถขนน้ำมันจากเมืองมาขายให้ป้อมหลอดในหมู่บ้านถี่มากขึ้น รถลือล้อชนปุ๋ยมาลงให้เจ้าแก้วในหมู่บ้านสองสามเที่ยวแล้ว มาแต่ละเที่ยวก็แทบไม่พอกัน ทั้งเงินสดเงินเชื่อรับกันไม่หวาดไม่ไหว เจ้าแก้ว แม่ค้า ยืมหุบไม่ลง เพราะโอกาสตกดวงมาถึงแล้วนั่นเอง

ทิดไกรสรก็ยิ้ม เป็นรอยยิ้มที่ใครๆ ก็เข้าใจยาก เมียของเขาก็ไม่ค่อยมั่นใจในรอยยิ้มอย่างใจเย็นของเขา ลูกชายและลูกสาวซึ่งไปอยู่กรุงเทพมหานคร เขาก็บอกข่าวไปว่า ไม่ต้องกลับบ้าน เพราะพ่อแม่ไม่ได้ทำนา เขาปล่อยให้เมียของเขาตระเวนรับจ้างถอนกล้า คำน่าอย่างอิสระ ถ้านางเกียจคร้านจะนอนคูโทรทศน์อยู่ในบ้านก็ได้ ส่วนตัวเขา นั้น พอปั้นข้าวเหนียวใส่ปากพออุ่นท้องแล้วก็ไปนั่งนอนเล่นอยู่ที่กระท่อมกลางแปลงนา แปลงนาที่รกร้างว่างเปล่า

คนแบบนี้ ถ้าไม่บ้าก็สติแตกจนคิดอะไรไม่ได้แล้ว เหลียวดูรอบทิศทางมีแต่คนทำงาน เขากลับนอนทอดหุ่ยอย่างสบายอกสบายใจ

กลางคืนของเขามีสระหรือบ่อปลาอยู่ที่หนึ่งกว้างใหญ่พอสมควร เพราะมันเป็นบ่อปลาที่ ร.ก.ส. มาขุดให้เมื่อสี่ห้าปีก่อนโน้น โดยเจ้าของบ่อทยอยใช้หนี้เป็นรายปี ใครๆ ก็ตัดสินใจขุดบ่อปลากันทั้งนั้น จึงเป็นหนี้กันทั้งหมู่บ้าน เขาใช้หนี้มันเสร็จสิ้นไปแล้วและตั้งปณิธานอย่างแน่วแน่ว่าจะไม่กู้เงิน ร.ก.ส.อีก เมื่อคราวหน้าแล้งก่อนลงนา เขาก็ลาออกจากสมาชิกกลุ่ม ร.ก.ส. จนถึงลาออกจากการเป็นชาวนา ใครก็มองเขาว่า ตลกสิ้นดี

ขณะนอนเล่นอยู่บนกระท่อมเกือบเคลิ้มหลับก็ได้ยินเสียงเท้าเดินฝ่าทุ่งหญ้าดังสวบๆ มาแต่ไกล เสียงเดินนี้คงไม่ต่ำกว่าสองคนแน่ ทิดไกรสรเงยหน้าขึ้นดูและลูกนั่งมองคนที่กำลังเดินมา **เซียงสมบัตินั้นเอง** เดินมากับใครคนหนึ่ง มายังไม่ถึงกระท่อมด้วยซ้ำไป เสียงร้องทักทายก็มาถึงก่อน

“ เฮ้ เป็นยังบักเสี้ยว นอนมาๆระวังป่วยนะมึง “ ฟังดูก็รู้ว่า เซียงสมบัตินั้นพูดจาเยะเยี้ยถากถางคนเกียจคร้านอย่างเขา

“ กูว่า ดายเพราะนอนมาก ดีกว่าทำงานจนตายนะ “ ทิดไกรสรก็ตอบไปไม่แพ้กัน พอแขกผู้มาเยือนนั่งเหมะลงที่พื้นกระท่อม เขาก็เริ่มทักทายอย่างเป็นทางการและเป็นกันเอง

“ มึงมีธุระอะไรกับกูหรือ “

“ นี่ลุงกู พี่ของเมียนะ แกไม่มีนาทำ และอยากมาขอเช่านามึง “

“ อ้อ...” ทิดไกรสรทักทาย

“ ข้อยเห็นนาของเจ้ารกร้างอยู่ก็เลยอยากมาขอเช่า “ พี่เมียของเชียงสมบัติพูดขึ้น

“ ข้อยเสียใจด้วยหลายๆเคื้อ ข้อยให้เช่าไม่ได้ดอก ข้อยอยากปล่อยให้มันเป็นนาเรื่อยอยู่
อย่างนี้แหละ “ ทิดไกรสรตัดบท เขาก็นึกอยู่แล้วว่า ต้องมีคนมาขอเช่านาของเขา เขาให้ใครเช่า
ไม่ได้เพราะมันขัดกับหลักการและความคิดของเขา หารถที่เขายอมปล่อยให้ให้นามันรกร้าง เขาก็มี
จุดมุ่งหมายของเขาเหมือนกัน เขาไม่ได้บ้าแต่อย่างใด

“ ภูไม่อยากเชื่อเลย บักทิดเอ๊ย “ เชียงสมบัติลงใจและไม่เข้าใจทิดไกรสรจริงๆ

“ ภูเสียใจด้วยเคื้อ บักเชียง “ ทิดไกรสรตัดบทเป็นครั้งสุดท้าย

4.

ผืนนาจำนวนสิบกว่าไร่ของทิดไกรสรนี้ ถือได้ว่าเป็นเนื้อนาที่ไม่น้อยสำหรับครอบครัวยุคนี้
ถ้าลงมือทำก็ต้องจ้างรถไถสุด ไถดำหรือไถหว่านไม่น้อยกว่าสองพันบาท ถ้ามีรถไถและไถเองก็หมด
ค่าแรงค่าน้ำมันไม่น้อยเหมือนกัน ถ้าตกล้ำก็หมดพันธุ์ไปหลายถึง จ้างดำอีกประมาณเกือบหมื่น
บาท ใส่ปุ๋ยสักยี่สิบกระสอบก็ตรวห้าหกพันบาท ค่ายาฆ่าหญ้าแมลงก็ไม่ต่ำกว่าห้าร้อยบาท ถึง
ครวหน้าเกี่ยวก็ต้องจ้างเกี่ยว จ้างนวดและขนขึ้นยุ้งไม่ต่ำกว่าห้าพันบาท รวมเบ็ดเสร็จก็ตกไปเกือบ
สองหมื่นห้าพันบาท นี่ยังไม่คิดค่าแรงเจ้าของคนทำ แต่พอถึงครวขายข้าว แม้จะขายข้าวทุกเม็ด
ขายที่โรงสีไหน ขายให้ใครก็ได้ไม่ถึงสองหมื่นบาท

นอกจากรายได้จากการขายข้าวแล้ว ชาวนาก็มีรายได้อีกส่วนหนึ่งจากผืนนาซึ่งไม่มากนัก
นั่นคือขายปลาจากบ่อในนา ปลาพวกนี้ไม่ใช่ปลาเลี้ยง มันเป็นปลาตามธรรมชาติ
ตรงไหนเป็นแอ่งเป็นที่ลุ่มเป็นอ่าวปลา ปลาจะอาศัยในบ่อปลานั้นมาก ขายได้เงินมาก แต่ในปีไม่มี
ใครรู้ใจปลาว่า มันจะอยู่ในบ่อของใคร ยิ่งเดี๋ยวนี้ปลามันฉลาด ถ้าถูกรบกวนมันก็หนีไปอยู่เสียที่อื่น
นาที่ปักดำนั้น ใส่เบ็ด ดักมอง(ตาข่าย) และได้ปลาได้ง่าย ปลามันก็ไม่อยู่ ปลามันชอบที่รกๆ
เงิบๆ ไม่มีใครรบกวน และโรคใหม่ของปลาสมัยนี้ก็คือ ปลาเป็นแผลที่ลำตัวระบาดไปทั่ว ยังไม่ถึง
หน้าจับปลาด้วยซ้ำ มันก็ตายเกลื่อน เหม็นหึ่งไปทั่วทุ่ง ชาวบ้านต่างพยายามค้นหาสาเหตุการตาย
ของปลาและวิธีแก้ไขไม่ให้ปลาตาย แล้วทุกคนก็รู้ดีว่า ปลามันเป็นแผลจนตายนั้นเพราะฤทธิ์ของปุ๋ย
และยาฆ่าแมลง ถึงใครๆจะรู้สาเหตุแล้วก็ไม่เห็นใครจะงดใช้ปุ๋ยและยาฆ่าแมลง บางคนยังถามอีกว่า
จะกินข้าวหรือจะกินปลา ในที่สุดคนทั้งหมู่บ้านก็เลือกกินข้าว เมื่อเลือกกินข้าว การปลูกข้าว
สมัยใหม่ต้องใช้ปุ๋ยและยาฆ่าแมลง เพราะธาตุอาหารในดินมันเสื่อมหมดแล้ว ขณะเดียวกันศัตรูของ
ต้นข้าวก็เพิ่มจำนวนขึ้นเรื่อยๆ ปลาตามธรรมชาติจึงลดจำนวนลงอย่างน่าใจหาย

5.

พอฤดูกาลปักดำเสร็จสิ้นลง ท้องทุ่งกว้างใหญ่ก็กลายเป็นสีเขียว ผืนนา แต่ละแปลงแน่นพริ้วไปด้วยต้นข้าว จนไม่เหลือที่ว่างสำหรับเลี้ยงวัวเลี้ยงควาย ชาวบ้านประสบกับความเดือดร้อนที่ตัวเองได้ก่อ ปัญหานี้ก็เป็นมาอย่างนี้ทุกปี นับแต่ป่าสาธารณอุกบุกรุกทำลายและกลายเป็นแผ่นดินมีเจ้าของ วัวควายจึงถูกขังไว้ในคอก รอให้เจ้าของไปเกี่ยวหญ้าหาฟางมาให้กิน นับว่าเป็นงานหนักอีกทอดหนึ่ง บางครอบครัวถึงกับตัดความรำคาญนี้ไปด้วยการขายคอกออกไปเลย

เชียงสมบัติมีทั้งรถไถเดินตาม มีทั้งวัวควาย เสร็จงานแล้วก็จอดรถไถไว้ใต้ถุนเรือนได้ มันไม่ร้องกินหญ้า แต่วัวควายนะสิ มันลำบากเลี้ยง เขาเห็นว่า นาทิศไทรสรมันรกร้างอยู่ ต้นหญ้าก็สดเขียว เขาจึงจูงวัวควายสี่ห้าตัวไปล่ามไว้โดยไม่ได้คิดเฉลียวใจอะไร บังเอิญวันนั้นทิศไทรสรก็ไม่ได้ไปนอนใฝานาอีกด้วย

พอทิศไทรสรผู้การกระทำของเชียงสมบัติผู้เป็นเลี้ยวเกลอ ความไม่พอใจทำให้ลืมความเป็นเพื่อนไปชั่วขณะ เขาทนไม่ได้อีกแล้ว เขาารู้สึกว่า เขาถูกรุกราน ก้าวก่ายทั้งคำพูดและการกระทำจากเพื่อนบ้านตลอดมา โดยเฉพาะเชียงสมบัติเจ้าของเขาเอง ทิศไทรสรจึงนำการกระทำนี้ไปแจ้งความผู้ใหญ่บ้าน การว่าความที่ทำการผู้ใหญ่บ้านจึงเกิดขึ้นในวันถัดมา

“ กูไม่เคยคิดเลยนะคิดว่า มึงจะหวงแม่แต่หญ้าในนาของมึง กูเห็นมึงไม่ทำนากูก็คิดว่า มึงบ้าพออยู่แล้ว มึงเปลี่ยนไปบักเลี้ยว หัวใจมึงแคบลง “ เชียงสมบัติตัดพ้อต่อว่าทิศไทรสรต่อหน้าผู้ใหญ่บ้าน เฒ่าแก่และคนที่มาฟังความ

“ นั่นมันเรื่องของกู หญ้ามันอยู่ในนาของกู มึงเอาวัวควายไปล่ามไว้โดยไม่บอกกล่าวก็ถือว่า มึงละเมิดกู หญ้าในนาของกูก็มีค่าเหมือนข้าวในนาของมึงนั่นแหละ อย่างว่าแต่เอาวัวควายไปล่ามเลย แม้แต่คนเดินผ่านลงไปกูก็ไม่ยอม “ ใครที่ได้ฟังทิศไทรสรพูดแล้ว ต่างก็แอบลงความเห็น ว่า มันเปลี่ยนไป หัวใจแคบจริงๆ แม้แต่หญ้าก็ให้วัวควายลงกินไม่ได้ เชียงสมบัติเองก็อ่อนระอาในใจ

“ กูขอโทษมึงนะเลี้ยว มึงจะปรับไหมเท่าไรกูก็ยอม “ เชียงสมบัติยอมอ่อนข้ออย่างนี้ใครๆก็เห็นใจเขา

“ กูไม่ต้องการค่าปรับ แต่การมาแจ้งผู้ใหญ่บ้านคราวนี้ กูต้องการบอกให้ทุกคนรู้ว่า กูไม่ต้องการถูกละเมิดจากคนอื่น หญ้าแต่ละต้นมีค่าต่อกูเหมือนกัน “

ผู้ใหญ่บ้านจดบันทึกเอาไว้เป็นหลักฐาน ทุกฝ่ายเข้าใจและรับรู้ การว่าความจึงจบลงอย่างง่าย ๆ แต่เป็นบทเรียนที่มีค่ามากสำหรับคนในหมู่บ้าน

6.

เมื่อฤดูเก็บเกี่ยวมาถึง ทิดไกรสรยังต้องไปนอนเฝ้านาของเขาทุกวัน ไม่เว้นแม้แต่กลางวัน กลางคืน เพราะเกรงว่าจะมีใครไปรบกวนปลาในบ่อของเขา ปลาในบ่อคือรายได้ที่เขาจะได้จากนา แปลงนี้ โดยที่เขาไม่ต้องลงทุนลงแรงมากนัก

เขาเชื่อว่า การที่ชาวนารอบข้างและไกลออกไปจากนาของเขาต่างโหมหว่านปุ๋ยใส่ นา เพื่อให้ข้าวงามรวงดี เร่งมือหว่านยาฆ่าปูในน้ำ และฉีดพ่นยาฆ่าแมลงต่าง ๆ นั้นจะทำให้ปลาและสัตว์น้ำอื่น ๆ กระจุกเสื่อกระแสนหนีตายมาอาศัยอยู่ในแปลงนาของเขา

เขาเชื่อว่า ต้นหญ้าที่หนาทึบในแปลงนาของเขา มันจะเป็นที่หลบซ่อนของปลาและสัตว์น้ำอื่น ๆ ได้ดี นักล่าปลา ไม่ว่าจะใส่เบ็ด ดักมองหรือได้ปลาก็ไม่สามารถล่าปลาในนาของเขาได้ เพราะหญ้ารกทึบนั่นเอง พอน้ำแห้งลงงวด ปลาเหล่านั้นก็จะพากันไหลลงไปอยู่ในบ่อปลาของเขาจนหมดสิ้น

เขาเชื่อว่า แปลงนาที่ว่างเว้นจากการเพาะปลูกจะเป็นการปรับปรุงบำรุงดินให้คืนสู่สภาพเดิมได้และปลอดจากสารเคมีใดๆ

เขาไม่จำเป็นต้องอธิบายเหตุผลการกระทำของเขาแก่ใคร เชียงสมบัติและชานาพวงนั้นไม่รู้จุดมุ่งหมายของพวกเขาหรอก และเขาเองก็กลัวว่าจะมีใครเอาแบบอย่างเขาเหมือนกัน

เขียน 31 มกราคม 2539

พิมพ์ครั้งแรก : ฐานสถาปัตยกรรม ฉบับวันที่ 31 สิงหาคม – 6 กันยายน 2539

รวมเล่มในหนังสือเรื่องสั้นชุด ความไม่เอาไหนของคนไม่เอาไหน พ.ศ. 2542

แบบทดสอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

เรื่อง การอ่านตีความ

คำชี้แจง นักเรียนกาเครื่องหมาย X ทับข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

1. จากเรื่องสั้น แต่ว่าเป็นเพียงหนึ่งแปลงนา จงพิจารณาว่าส่วนใด เป็นข้อเท็จจริง
  - ก. “พอลงนา พวกมึงก็ลงทุนเลยนะ”
  - ข. “ มึงมันขอดคนทำนานมาก่อน ตกลงปีนี้ทำไมมึงเกร ไม่เอาถ่านอย่างนี้ ”
  - ค. “รถไถก็จะปล่อยให้จีสนิมมันเกาะ นาภูก็จะปล่อยให้มันร้าง แต่ท้องภูนี้ มันอึมบ้างอดบ้างก็ช่างหัวมัน “ ทิดไกรสรว่า
  - ง. “ ภูไม่เข้าใจวะ มึงอาจจะเมาแล้วก็ได้ ภูไปก่อนนะเสี่ยว “
2. จากเรื่องสั้น แต่ว่าเป็นเพียงหนึ่งแปลงนา จงพิจารณาเรื่องใดเป็นข้อคิดเห็น
  - ก. “ พอลงนา พวกมึงก็ลงทุนเลยนะ “
  - ข. “ มึงมันขอดคนทำนานมาก่อน ตกลงปีนี้ทำไมมึงเกร ไม่เอาถ่านอย่างนี้ ”
  - ค. “ มึงมีธุระอะไรกับภูหรือ “
  - ง. “ นี่ลุงภู พี่ของเมียนะ แกไม่มีนาทำ และอยากมาขอเช่านามึง “
3. จากเรื่องสั้น แต่ว่าเป็นเพียงหนึ่งแปลงนา จงพิจารณาว่าข้อใดเป็นความรู้สึก
  - ก. ใครๆก็ตัดสินใจคบอุปแลกันทั้งนั้น
  - ข. เด็กหนุ่มเด็กสาวเริ่มทยอยกันขึ้นมาจากกรุงเทพมหานคร
  - ค. รถขนน้ำมันจากเมืองมาขายให้ปั๊มหลอดในหมู่บ้านถี่มากขึ้น
  - ง. คนแบบนี้ ถ้าไม่บ้าก็สติแตกจนคิดอะไรไม่ได้แล้ว
4. จากเรื่องสั้น แต่ว่าเป็นเพียงหนึ่งแปลงนา จงพิจารณาว่าข้อใดเป็นอารมณ์ของผู้เขียน
  - ก. ปลามันชอบที่รกกๆ เจียบๆ ไม่มีใครรบกวน
  - ข. โรคใหม่ของปลาสมัยนี้ก็คือ ปลาเป็นแผลที่ลำตัวระบาดไปทั่ว
  - ค. เขาทนไม่ได้อีกแล้ว เขาารู้สึกว่า เขาถูกรุกราน
  - ง. เขาเห็นว่า นาทิดไกรสรมันรกร้างอยู่ ต้นหญ้าก็สดเขียว เขาจึงจูงวัวควายสี่ห้าตัวไปล่ามไว้
5. จากเรื่องสั้น แต่ว่าเป็นเพียงหนึ่งแปลงนา จงพิจารณาว่าผู้เขียนส่งสารอะไรให้แก่ผู้อ่าน
  - ก. ให้คิดใหม่ และกระทำสิ่งใหม่ๆ
  - ข. เป็นชวานามีแต่ยากจน
  - ค. การไม่ทำอะไรเลย ดีกว่าทำแล้วไม่ได้อะไรเลย
  - ง. ทำอะไรก็ได้ขอให้เกิดประโยชน์สำหรับตัวเอง

6. จากเรื่องสั้น แต่ว่าเป็นเพียงหนึ่งแปลงนา นักเรียนเป็นผู้อ่านนักเรียนจะแสดงความคิดเห็นตามข้อใด

- ก. บ้านเมืองพัฒนามากแล้ว ควรเลิกทำนา
- ข. ควรยึดแบบอย่างของทิดไกรสรทันที
- ค. พิจารณาว่าทิดไกรสรคิดถูกต้อง ทำถูกต้องหรือไม่
- ง. พิจารณาว่าเชิงสมบัติคิดต้อง ทำถูกต้องหรือไม่

7. จากเรื่องสั้น แต่ว่าเป็นเพียงหนึ่งแปลงนา จงพิจารณาว่าข้อใดมีส่วนช่วยให้คิดมากที่สุด

ก. เขาเชื่อว่า แปลงนาที่ว่างเว้นจากการเพาะปลูกจะเป็นการปรับปรุงบำรุงดินให้คืนสู่สภาพเดิม

- ข. การว่าความจึงจบลงอย่างง่าย ๆ แต่เป็นบทเรียนที่มีค่ามากสำหรับคนในหมู่บ้าน
- ค. เขาไม่จำเป็นต้องอธิบายเหตุผลการกระทำของเขาแก่ใคร
- ง. เพราะเกรงว่าจะมีใครไปรบกวณปลาในบ่อของเขา

8. จากเรื่องสั้น แต่ว่าเป็นเพียงหนึ่งแปลงนา ถ้าหากการกระทำของทิดไกรสรเป็นสิ่งดี เราจะใช้ปัจจัยในข้อใดจึงจะกระทำอย่างทิดไกรสรได้

- ก. ความกล้าในตนเอง
- ข. ความเชื่อมั่นในตนเอง
- ค. ความรับผิดชอบต่อตนเอง
- ง. ความมีวินัยในตนเอง

9. จากเรื่องสั้น แต่ว่าเป็นเพียงหนึ่งแปลงนา จากข้อความที่ว่า “เขาก็ลาออกจากสมาชิกกลุ่ม ธ.ก.ส. จนถึงลาออกจากการเป็นชาวนา” แสดงนัยตามข้อใด

- ก. เลิกตกเป็นทาสเงินกู้ ธ.ก.ส.
- ข. การปลดปล่อยตนเอง
- ค. ชาวนาทำนาติดหนี้ ธ.ก.ส.
- ง. ทำนาไม่เคยรวย

10. จากเรื่องสั้น แต่ว่าเป็นเพียงหนึ่งแปลงนา จงทำนายอนาคตของทิดไกรสร

- ก. กลับมาทำนาเหมือนเดิม หลังจากที่ดินคืนสภาพ
- ข. ไม่ทำนาอีกเลย เพราะได้ลาออกจากการเป็นชาวนาแล้ว
- ค. จะเป็นแบบอย่างที่ดีของชาวนาทั่วไป
- ง. ไม่มั่นใจว่าข้อใดถูกต้อง

เฉลย

ก 1,5, 7   ข 2, 8, 9

ค 4, 6   ง 3, 6, 10

แบบประเมิน(การรายงานหน้าชั้นเรียน)

กลุ่ม.....เรื่อง.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ที่	พฤติกรรมที่ต้องการ	ระดับคุณภาพ/ผลการประเมิน				หมายเหตุ
		4	3	2	1	
1	บุคลิกภาพผู้นำเสนอ					
2	ภาษาที่ใช้มีความถูกต้องชัดเจน					
3	ภาษาที่ใช้มีศิลปะไม่สับสนวุ่นวาย					
4	การลำดับเนื้อหาก่อนหลัง					
5	เนื้อหาครบถ้วนสมบูรณ์					
6	เทคนิควิธีการนำเสนอ					
7	เวลาที่ใช้ในการนำเสนอ					
8	ภาษาที่เขียนถูกต้องชัดเจน					
9	ภาษาที่เขียนเหมาะสมกับเนื้อหา					
10	มีความสะอาดเรียบร้อย					
รวม						

ข้อบกพร่องที่ควรแก้ไข/ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

(ลงชื่อ)

ผู้ประเมิน

(นายวิระ สดสังข์)

แบบบันทึกคะแนนก่อนเรียน ระหว่างเรียนและหลังเรียน
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ลำดับที่	ชื่อ - ชื่อสกุล	ก่อนเรียน 5 คะแนน	ระหว่าง เรียน 5 คะแนน	หลังเรียน 5 คะแนน	หมายเหตุ
1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					
9					
10					
11					
12					
13					
14					
15					
16					
17					
18					
19					
20					
21					
22					
23					

ลำดับที่	ชื่อ - ชื่อสกุล	ก่อนเรียน 5 คะแนน	ระหว่าง เรียน 5 คะแนน	หลังเรียน 5 คะแนน	หมายเหตุ
24					
25					
26					
27					
28					
29					
30					
31					
32					
33					
34					
35					

(ลงชื่อ) ผู้ประเมิน

(นายวีระ สุกสังข์)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ภาคผนวก ก

แบบทดสอบ เรื่อง การอ่านวรรณกรรมประเภทเรื่องสั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

แบบทดสอบ
เรื่อง การอ่านวรรณกรรมประเภทเรื่องสั้น
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

- คำชี้แจง**
1. นักเรียนกาเครื่องหมาย **X** ทับข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว
  2. ข้อสอบมีทั้งหมด 40 ข้อ
  3. ข้อละ 1 คะแนน
  4. เวลา 1 ชั่วโมง

การอ่านจับใจความสำคัญ

1. ข้อใดกล่าวถูกต้อง

ก. ใจความสำคัญอยู่ตอนต้นของเรื่อง	ข. ใจความสำคัญอยู่ตอนกลางของเรื่อง
ค. ใจความสำคัญอยู่ตอนท้ายของเรื่อง	ง. ใจความสำคัญอยู่ที่ใดของเรื่องก็ได้
2. จากเรื่องสั้น เศรษฐศาสตร์ในห้องแถว ข้อใดคือใจความสำคัญของเรื่อง

ก. สังคมคนจน	ข. การทำงาน
ค. การลงทุน	ง. การลงทุนและกำไร
3. จากเรื่องสั้น เศรษฐศาสตร์ในห้องแถว อะไรคือต้นทุนที่ทุกคนมีอยู่แล้ว

ก. แรงกาย	ข. ความขยัน
ค. ความอดทน	ง. ความพยายาม
4. จากเรื่องสั้น เศรษฐศาสตร์ในห้องแถว กัง สอน หยก ว่าอย่างไร

ก. ความพยายามอยู่ที่ไหน ความสำเร็จอยู่ที่นั่น	
ข. อย่าอายในความจน	
ค. คนทำงานไม่มีใครขาดทุน	
ง. คนขยันย่อมประสบความสำเร็จ	
5. จากเรื่องสั้น เศรษฐศาสตร์ในห้องแถว ความคิดของกังคล้ายความคิดในข้อใด

ก. แบ่งปัน	ข. พอเพียง
ค. กำไร ขาดทุน	ง. เวลา แรงงาน

6. จากเรื่องสั้น เศรษฐศาสตร์ในห้องแถว หยก มีลักษณะนิสัยอย่างไร
- ก. เป็นคนมีน้ำใจ   ข. มีความขยัน อดทน
ค. ชอบนอนตื่นสาย   ง. ไม่เชื่อฟังคำสอนของก๋ง
7. สภาพสังคมในเรื่องสั้น เศรษฐศาสตร์ในห้องแถว เป็นสภาพของชนกลุ่มใด
- ก. กลุ่มคนจีน   ข. กลุ่มคนไทย
ค. กลุ่มคนลาว   ง. กลุ่มคนพม่า
8. อาชีพของคนส่วนใหญ่ในเรื่องสั้น เศรษฐศาสตร์ในห้องแถว คืออาชีพอะไร
- ก. นายจ้าง   ข. กรรมกร
ค. พ่อค้า   ง. แม่ค้า
9. คำว่า **จับกัง** หมายถึงอะไร
- ก. คนจับงาน   ข. คนทำงานทั่วไป
ค. คนรับจ้างทำงานหนัก   ง. คนว่างงาน
10. “ฉันเคล้าผสมถ่านป่น เสน และน้ำข้าวเข้าด้วยกันจนทั่วเป็นเนื้อเดียว “ฉันกำลังทำอะไร
- ก. ทำถ่านป่น   ข. ทำถ่านแห้ง
ค. ทำถ่านหิน   ง. ทำถ่านดิน

การอ่านคิดวิเคราะห์

11. จากเรื่องสั้นผู้ครองเรือน เรื่องสั้นเรื่องนี้เกี่ยวข้องกับอะไร
- ก. ผู้หญิงคนหนึ่งทำงานบริษัท   ข. พ่อค้าคนหนึ่งที่มีอาชีพขายเสื้อผ้า
ค. ผู้ชายคนหนึ่งเลี้ยงลูกอยู่บ้าน   ง. ชายผู้ทำหน้าที่ครองเรือน
12. จากเรื่องสั้นผู้ครองเรือน ใครเป็นตัวละครเอกของเรื่อง
- ก. ตัวละครที่ใช้สรรพนามแทนตัวเองว่า **ผม**
ข. ภรรยาของผม
ค. ลูกของผม
ง. แม่ของผม
13. จากเรื่องสั้นผู้ครองเรือน เหตุการณ์ของเรื่องเกิดขึ้นที่ใด
- ก. กรุงเทพมหานคร   ข. นครศรีธรรมราช
ค. ปักย์ใต้   ง. กรุงเทพมหานครและนครศรีธรรมราช

14. จากเรื่องสั้น ผู้ครองเรือน เหตุใดชายผู้นั้นจึงต้องทำหน้าที่เลี้ยงลูก
- ก. เพราะเป็นคนตงงาน   ข. เพราะภรรยาต้องทำงาน
- ค. เพราะเป็นคนรักลูกมาก   ง. เพราะลูกยังเล็กอยู่
15. จากเรื่องสั้นผู้ครองเรือน ชายผู้นั้นมีความพยายามอย่างไร
- ก. พยายามเลี้ยงลูกให้ดีที่สุด   ข. พยายามหางานทำ
- ค. พยายามขายเสื้อผ้า   ง. พยายามทำงานบ้านให้ดีที่สุด
16. จากเรื่องสั้นผู้ครองเรือน คำว่า ผู้ครองเรือน ในเรื่องนี้มีคามหมายอย่างไร
- ก. ผู้ที่เป็นเจ้าของเรือน
- ข. ผู้ที่ต้องรับผิดชอบดูแลบ้านเรือนทุกอย่างให้ดี
- ค. ผู้ที่ใหญ่ในบ้านเรือนและปกครองบ้านเรือน
- ง. ผู้ที่มีหน้าที่หารายได้เลี้ยงครอบครัวให้มีความสุข
17. ความคิดใดที่เป็นเหตุให้ชายคนนั้นมีสำนึกในการเป็นผู้ครองเรือน
- ก. ผมเก็บโต๊ะอย่างหิวเสียดและเซ็ดขี้ฝุ่นอย่างท้อแท้
- ข. ทำมาค้าขายต่อไป พอเป็นค่ากับข้าว เป็นค่าขนมมมเนยลูก
- ค. ถ้าพึ่งเงินเดือนเธอคนเดียวคงเอาไม่ไหวแน่
- ง. บ้านเองอยู่เองจะรอให้คนอื่นมาปิดกวาดก็ใช่ที่
18. จากเรื่องสั้นผู้ครองเรือน “คนเราถ้ามีสมองอยู่กับหัวจะไปกลัวอดตายทำไม “
- ข้อความนี้สอดคล้องกับข้อใด
- ก. ปากกัด ตีนถีบ   ข. รู้จักเอาตัวรอด เป็นยอดดี
- ค. มีความรู้อยู่กับตัวจะกลัวอะไร   ง. ความพยายามอยู่ที่ไหน ความสำเร็จอยู่ที่นั่น
19. จากเรื่องสั้นผู้ครองเรือน การที่ราคาพืชผักตกต่ำ คนตงงานมาจากสาเหตุใด
- ก. ภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ   ข. การเมืองวุ่นวาย
- ค. สินค้ามีมาก คนมีงานมาก   ง. คนไม่ปลูกพืช คนไม่ทำงาน
20. จากเรื่องสั้นผู้ครองเรือน การที่ชายคนนั้นสามารถทำงานบ้านและเลี้ยงลูกได้
- ต่างๆ ที่ไม่เคยทำมาก่อน สาเหตุเพราะอะไร
- ก. ตกอยู่ในภาวะจำยอม   ข. ภรรยาบังคับ
- ค. ปรับตัวและยอมรับความจริงได้   ง. เป็นคนชอบเลี้ยงลูกและชอบทำงานบ้าน

การอ่านตีความ

21. จากเรื่องสั้น **แต่ว่าเป็นเพียงหนึ่งแปลงนา** จงพิจารณาว่าส่วนใดเป็นข้อเท็จจริง
- “ พอลงนา พวกมึงก็ลงทุนเลขนะ “
  - “ มึงมันขอดคนทำนานมาก่อน ตกมาปีนี้ทำไมมึงเกร ไม่เอาถ่านอย่างนี้ “
  - “รถไถก็จะปล่อยให้ขี้สนิมมันเกาะ นาาก็จะปล่อยให้มันร้าง แต่ท้องทุ่งนี้ มันอึมบ้างอดบ้างก็ช่างหัวมัน “ ทิดไกรสรว่า
  - “ ฎูไม่เข้าใจวะ มึงอาจจะเมาแล้วก็ได้ ฎูไปก่อนนะเสี่ยว “
22. จากเรื่องสั้น **แต่ว่าเป็นเพียงหนึ่งแปลงนา** จงพิจารณาเรื่องใดเป็นข้อคิดเห็น
- “ พอลงนา พวกมึงก็ลงทุนเลขนะ “
  - “ มึงมันขอดคนทำนานมาก่อน ตกมาปีนี้ทำไมมึงเกร ไม่เอาถ่านอย่างนี้ “
  - “ มึงมีธุระอะไรกับกูหรือ “
  - “ นี่ลุงกู พี่ของเมียนะ แกไม่มีนาทำ และอยากมาขอเช่านามึง “
23. จากเรื่องสั้น **แต่ว่าเป็นเพียงหนึ่งแปลงนา** จงพิจารณาว่าข้อใดเป็นความรู้สึก
- ใครๆก็ตัดสินใจขุดบ่อปลากันทั้งนั้น
  - เด็กหนุ่มเด็กสาวเริ่มทยอยกันขึ้นมาจากกรุงเทพมหานคร
  - รถขนน้ำมันจากเมืองมาขายให้ปั๊มหลอดในหมู่บ้านถี่มากขึ้น
  - คนแบบนี้ ถ้าไม่บ้าก็สติแตกจนคิดอะไรไม่ได้แล้ว
24. จากเรื่องสั้น **แต่ว่าเป็นเพียงหนึ่งแปลงนา** จงพิจารณาว่าข้อใดเป็นอารมณ์ของผู้เขียน
- ปลามันชอบที่รกๆ เงียบๆ ไม่มีใครรบกวน
  - โรคใหม่ของปลาสมัยนี้ก็คือ ปลาเป็นแผลที่ลำตัวระบดไปทั่ว
  - เขาทนไม่ได้อีกแล้ว เขารู้สึกว่า เขาถูกรุกราน
  - เขาเห็นว่า นาทิดไกรสรมันรกร้างอยู่ ต้นหญ้าก็สดเขียว เขาจึงจูงวัวควายสี่ห้าตัวไปล่ามไว้
25. จากเรื่องสั้น **แต่ว่าเป็นเพียงหนึ่งแปลงนา** จงพิจารณาว่าผู้เขียนส่งสารอะไรแก่ผู้อ่าน
- ให้คิดใหม่ และกระทำสิ่งใหม่ๆ
  - เป็นชวานามีแต่ยากจน
  - การไม่ทำอะไรเลย ดีกว่าทำแล้วไม่ได้อะไรเลย
  - ทำอะไรก็ได้ขอให้เกิดประโยชน์สำหรับตัวเอง

26. จากเรื่องสั้น แต่ว่าเป็นเพียงหนึ่งแปลงนา นักเรียนเป็นผู้อ่าน มีความคิดเห็นตามข้อใด
- บ้านเมืองพัฒนามากแล้ว ควรเลิกทำนา
  - ควรยึดแบบอย่างของทิดไกรสรทันที
  - พิจารณาว่าทิดไกรสรคิดถูกต้อง ทำถูกต้องหรือไม่
  - พิจารณาว่าเชียงสมบัติคิดต้อง ทำถูกต้องหรือไม่
27. จากเรื่องสั้นแต่ว่าเป็นเพียงหนึ่งแปลงนาจงพิจารณาว่าข้อใดมีส่วนช่วยผู้ให้คิด มากที่สุด
- เขาเชื่อว่า แปลงนาที่ว่างเว้นจากการเพาะปลูกจะเป็นการปรับปรุงบำรุงดินให้คืนสู่สภาพเดิม
  - การว่าความจึงจบลงอย่างง่าย ๆ แต่เป็นบทเรียนที่มีค่ามากสำหรับคนในหมู่บ้าน
  - เขาไม่จำเป็นต้องอธิบายเหตุผลการกระทำของเขาแก่ใคร
  - เพราะเกรงว่าจะมีใครไปรบกวนปลาในบ่อของเขา
28. จากเรื่องสั้น แต่ว่าเป็นเพียงหนึ่งแปลงนา ถ้าหากการกระทำของทิดไกรสรเป็นสิ่งดี เราจะใช้ปัจจัยในข้อใดจึงจะกระทำอย่างทิดไกรสรได้
- ความกล้าในตนเอง
  - ความเชื่อมั่นในตนเอง
  - ความรับผิดชอบต่อตนเอง
  - ความมีวินัยในตนเอง
29. จากเรื่องสั้น แต่ว่าเป็นเพียงหนึ่งแปลงนา จากข้อความที่ว่า “เขาก็ลาออกจากสมาชิกกลุ่ม ธ.ก. ส. จนถึงลาออกจากการเป็นชาวนา” แสดงนัยตามข้อใด
- เลิกตกเป็นทาสเงินกู้ ธ.ก. ส.
  - การปลดปล่อยตนเอง
  - ชาวนาทำนาติดหนี้ ธ.ก. ส.
  - ทำนาไม่เคยรวย
30. จากเรื่องสั้น แต่ว่าเป็นเพียงหนึ่งแปลงนา จงทำนายอนาคตของทิดไกรสร
- กลับมาทำนาเหมือนเดิม หลังจากที่ดินคืนสภาพ
  - ไม่ทำนาอีกเลย เพราะได้ลาออกจากการเป็นชาวนาแล้ว
  - จะเป็นแบบอย่างที่ดีของชาวนาทั่วไป
  - ไม่มั่นใจว่าข้อใดถูกต้อง

การอ่านประเมินค่า

31. ข้อใดคือจุดมุ่งหมายของการอ่านประเมินค่า
- ก. การอ่านเพื่ออธิบายลักษณะงาน   ข. การอ่านหาลักษณะดี
ค. การอ่านหาลักษณะบกพร่อง   ง. การอ่านเพื่อบอกกล่าวต่อไป
32. ถ้านักเรียนเป็นผู้ประเมินค่า นักเรียนต้องการตามข้อใด
- ก. บอกข้อดีของงานเขียน   ข. บอกข้อบกพร่องของงานเขียน
ค. ให้ผู้อื่นคล้อยตาม   ง. ให้ผู้โต้แย้ง
33. จากเรื่องสั้น ยางอาย ข้อใดของเรื่องนี้คือข้อใด
- ก. บรรยายกาศดี   ข. การดำเนินเรื่องดี
ค. ฉากดี   ง. เนื้อหาดี
34. จากเรื่องสั้น ยางอาย ข้อเสียด้านการใช้ภาษาคือข้อใด
- ก. คำว่า หลอดไฟนีออน   ข. คำว่า เขวี้ยง
ค. คำว่า กระจกตู้โชว์   ง. คำว่า โรงพัก
35. คำว่า ยางอาย มีความหมายว่าอย่างไร
- ก. ความกระดาก,ความละอายใจ   ข. ความกลัวขายหน้า
ค. ความหยาบของจิตใจ   ง. ความไม่สำนึก
36. ภาษาที่ใช้ในการเขียนเรื่องสั้น ยางอาย มีลักษณะอย่างไร
- ก. ลักษณะภาษาพูด   ข. ภาษาทางการ
ค. ภาษากึ่งทางการ   ง. ภาษาราชการ
37. คุณค่าจากเรื่องสั้น ยางอาย คือข้อใด
- ก. ตำรวจช่วยเหลือคนถูกจี้   ข. ความสำนึกในความเป็นคนไทย
ค. ความหวาดระแวง   ง. ความไม่ไว้วางใจ

44. การใช้วิธีชี้ขณะที่อ่านส่งผลเสียอย่างไร
 ก. ขาดความแม่นยำ   ข. ทำให้เมื่อยเร็ว
 ค. ทำให้เกิดอาการเบื่อ   ง. ทำให้ลำดับใจความได้ยาก
45. เมื่ออ่านจบย่อหน้าหนึ่ง ๆ ควรทำอย่างไร
 ก. จดบันทึก   ข. หยุดพัก
 ค. สรุปคร่าวๆ   ง. ถามเองตอบเองด้วยคำถาม 5 W 1 H
46. จากเรื่องสั้น **เด็กที่ครูไม่ต้องการ** ตัวละครหลักของเรื่องคือใคร
 ก. เด็กชายก้อน   ข. ครูใหญ่
 ค. ครูเกรียง   ง. พ่อเด็กชายสมศักดิ์
47. จากเรื่องสั้น **เด็กที่ครูไม่ต้องการ** มีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้น
 ก. ครูใหญ่เมียนเด็กชายก้อน   ข. เด็กชายก้อนลักขโมย รังแกผู้อื่น
 ค. ยายชราเจ็บป่วย   ง. นักเรียนชกต่อยกัน
48. จากเรื่องสั้น **เด็กที่ครูไม่ต้องการ** เรื่องนี้เกิดขึ้นที่ไหน
 ก. ห้องเรียน   ข. โรงเรียนแห่งหนึ่ง
 ค. ชุมชนแห่งหนึ่ง   ง. บ้านแห่งหนึ่ง
49. จากเรื่องสั้น **เด็กที่ครูไม่ต้องการ** ทำไมจึงเกิดเหตุการณ์ขึ้น
 ก. ขาดความรัก ความอบอุ่น   ข. พ่อแม่แยกทางกัน
 ค. ความยากจน   ง. ความเหลื่อมล้ำของสังคม
50. จากเรื่องสั้น **เด็กที่ครูไม่ต้องการ** ควรแก้ปัญหาได้อย่างไร
 ก. พ่อแม่ต้องรักลูก   ข. องค์กรเอกชนต้องช่วยเหลือ
 ค. รัฐบาลต้องช่วยเหลือ   ง. ทุกคนต้องมีการศึกษาเท่าเทียมกัน

การอ่านเพื่อพัฒนาตนเอง

51. สิ่งที่สำคัญที่สุดของ การอ่านเพื่อพัฒนาตนเอง คือข้อใด
 ก. อ่านพัฒนาร่างกาย   ข. อ่านอย่างมีวิจารณญาณ
 ค. อ่านเพื่อความเพลิดเพลิน   ง. อ่านพัฒนาอารมณ์
52. หลักการอ่านหนังสือที่ควรเริ่มอ่านจากข้อใด
 ก. คำนำ   ข. สารบัญ
 ค. เนื้อเรื่อง   ง. บทสรุป

การสร้างนิสัยรักการอ่าน

61. การสร้างนิสัยรักการอ่าน ควรเริ่มต้นจากวัยใด
  - ก. วัยเด็ก
  - ข. วัยเรียน
  - ค. วัยผู้ใหญ่
  - ง. วัยชรา
62. บุคคลใดสำคัญที่สุดในการส่งเสริมการอ่านหนังสือ
  - ก. ครู อาจารย์
  - ข. บิดามารดา
  - ค. ผู้ปกครอง
  - ง. โรงเรียน
63. บุคคลในข้อใดสมควรอ่านหนังสือมากที่สุด
  - ก. ครู
  - ข. ข้าราชการ
  - ค. นักเรียน
  - ง. ทุกคน
64. หลังอ่านหนังสือควรกระทำกับสิ่งใด
  - ก. พักผ่อน
  - ข. เก็บหนังสือ
  - ค. การจดบันทึกเรื่องที่อ่าน
  - ง. การเล่าเรื่องที่อ่าน
65. ความพร้อมสำหรับการอ่านหนังสือ ข้อใดสำคัญที่สุด
  - ก. ความพร้อมทางจิตใจ
  - ข. ความพร้อมทางร่างกาย
  - ค. ความพร้อมทางสายตา
  - ง. ความพร้อมของสถานที่
66. ปฏิบัติตามข้อใดจึงจะเกิดนิสัยรักการอ่านหนังสือ
  - ก. การปฏิบัติตามคำสั่งครู
  - ข. การแข่งขันการอ่านหนังสือ
  - ค. การศึกษาค้นคว้า
  - ง. การอ่านเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง
67. การจะอ่านหนังสือให้เข้าใจดี ผู้อ่านต้องมีตามข้อใด
  - ก. มีหนังสืออ่านง่าย
  - ข. มีสมาธิ
  - ค. มีสถานที่เงียบสงบ
  - ง. มีความหวังจากการอ่าน
68. เวลาใดเหมาะที่จะอ่านหนังสือมากที่สุด
  - ก. เวลาที่มีหนังสือ
  - ข. เวลาเช้า
  - ค. เวลาว่าง
  - ง. เวลาใดก็ได้ เมื่อพร้อมที่จะอ่าน
69. เพื่อเป็นการเริ่มต้นที่ดีในการอ่านหนังสือควรปฏิบัติตามข้อใด
  - ก. เริ่มต้นอ่านหนังสือนิยาย
  - ข. เริ่มต้นอ่านหนังสือการ์ตูน
  - ค. เริ่มต้นอ่านหนังสือเล่มโปรด
  - ง. เริ่มต้นอ่านหนังสือเรียน
70. การอ่านมีประโยชน์อย่างไรมากที่สุด
  - ก. ทำให้เกิดความรู้
  - ข. ทำให้เกิดความฉลาด
  - ค. ทำให้เกิดคุณธรรม
  - ง. ทำให้เป็นคนมีชื่อเสียง

เฉลย

ก. 3,7,12,14,19,21,25,27,31,35,36,44,46,49,52,56,59,61,65

ข. 4,6,8,15,16,18,22,28,29,34,37,39,42,47,51,58,62,67

ค. 4,9,11,20,24,26,32,40,43,48,54,55,60,64,69,70

ง. 1,2,10,13,17,23,30,33,38,41,45,50,53,57,63,66,68

แบบวัดทักษะการคิดวิเคราะห์

- คำชี้แจง** 1. แบบวัดทักษะการคิดวิเคราะห์เป็นแบบทดสอบชนิดปรนัยแบบอิงกลุ่ม 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ
2. นักเรียนทำเครื่องหมาย **X** ทับข้อที่เห็นว่าถูกต้องที่สุด

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงเหตุผล “ประเภทความคล้ายคลึง” จากเรื่องสั้น “เศรษฐศาสตร์ในห้องแถว”

1. เงิน : ค่าจ้าง ถ่าน : ?
- ก. ค่าเวลา   ข. ค่าแรง
ค. ค่าเสียเวลา   ง. ค่าถ่าน
2. จับกัง : กรรมกร กิ่ง : ?
- ก. น้ำ   ข. อา
ค. ปู่   ง. พ่อ

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงเหตุผล “ประเภทความขัดแย้งหรือตรงข้าม” จากเรื่องสั้น “เศรษฐศาสตร์ในห้องแถว”

3. ขยัน : เกียจคร้าน ฉันททำงาน : ?
- ก. อุดหนุนมาก   ข. เหน็ดเหนื่อย
ค. พี่วันเพ็ญไม่ทำงานเลย   ง. ไม่ได้ค่าแรง

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงเหตุผล “ประเภทการทำนาย” จากเรื่องสั้น “เศรษฐศาสตร์ในห้องแถว”

4. ข้าวเปลือก : ข้าวสาร ตื่นนอนแต่เช้า : ?
- ก. ทำให้ง่วง   ข. ทำงานแต่เช้า
ค. กังไม่พอใจ   ง. กำไรชีวิต

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงเหตุผล “ประเภทการเป็นลำดับย่อย” จากเรื่องสั้น “ผู้ครองเรือน”

5. มะกะนี : อาหาร เสื้อผ้า : ?
- ก. เครื่องนุ่งห่ม   ข. สิ่งจำเป็น
ค. ของใช้   ง. พ่อค้าแม่ค้า

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงเหตุผล “ประเภทการเป็นสมาชิกของประเภทเดียวกัน” จากเรื่องสั้น “ผู้ครองเรือน”

6. ผงซักฟอก : น้ำยาล้างจาน พ่อ : ?

- ก. พ่อ   ข. แม่
ค. ลูก   ง. แม่ ลูก

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงเหตุผล “ประเภทการเป็นลำดับที่สูงกว่า” จากเรื่องสั้น “ผู้ครองเรือน”

7. ย่า : หลาน พ่อ : ?

- ก. ตา ยาย   ข. ปู่ ย่า
ค. ลูก   ง. แม่

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงเหตุผล “ประเภทการเติมให้สมบูรณ์” จากเรื่องสั้น “ผู้ครองเรือน”

8. ต้อนรับ : ขับสู้ บ้านเองอยู่เอง : ?

- ก. ต้องรอให้คนอื่นมาปิดกวาด   ข. จะรอให้คนอื่นมาปิดกวาดก็ช่าง
ค. ภรรยาไม่ทำความสะอาด   ง. โต้ะรก ต้องค้นหาสิ่งของถึงจะเจอ

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงเหตุผล “ประเภทส่วนย่อย-ส่วนรวม” จากเรื่องสั้นชุด “แต่ว่าเป็นเพียงหนึ่งแปลงนา”

9. งาน : ไร่ เชียงสมบัติ : ?

- ก. ชาวนา   ข. ชาวไร่
ค. ทำนา   ง. ไถนา

10. คนขายปุย : พ่อค้าแม่ค้า ความเชื่อของทิดไกรสร : ?

- ก. ความดีอัน   ข. ปรัชญาหรือทฤษฎี
ค. ความเห็นแก่ตัว   ง. ความมั่งงาย

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงเหตุผล “ประเภทส่วนรวม-ส่วนย่อย” จากเรื่องสั้นชุด “แต่ว่าเป็นเพียงหนึ่งแปลงนา”

11. กลุ่ม ธ.ก. ส. : สมาชิก ธ.ก. ส. ความเชื่อของทิดไกรสรที่ไม่ทำนา : ?

- ก. ทำนาขาดทุน   ข. เกียจคร้านทำนา
ค. ไม่มีทุนทำนา   ง. ทำนาลงทุนมาก

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงเหตุผล “ประเภทความเท่าเทียมกัน” จากเรื่องสั้นชุด “แต่ว่าเป็นเพียงหนึ่งแปลงนา”

12. นา 1 ไร่ : 400 ตารางวา ความเชื่อเกี่ยวกับการทำนาของทิดไกรสร : ?
 ก. ขายข้าวขาดทุน   ข. เหมือนไม่ได้ทำนา
 ค. ปลาตาย   ง. ดินเสื่อม

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงเหตุผล “ประเภทการปฏิเสธ” จากเรื่องสั้น “ยางอาย”

13. แน่นนอน : ไม่แน่นนอน เหตุผล : ?
 ก. ถูกต้อง   ข. เหมาะสม
 ค. ไม่มีผล   ง. ไม่มีเหตุผล
14. อาย : ไม่อาย เปิดเผย : ?
 ก. แฉ   ข. ไม่เปิดเผย
 ค. เงื่อนงำ   ง. ทุกคนรู้

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงเหตุผล “ประเภทการใช้คำ” จากเรื่องสั้น “ยางอาย”

15. รัฐบาล : ชูด ดอกไม้ : ?
 ก. ดอก   ข. ช่อ
 ค. ก้าน   ง. กลีบ
16. อาพาธ : ป่วย จำวัด : ?
 ก. อยู่วัด   ข. ตัดวัด
 ค. งานวัด   ง. นอน

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงเหตุผล “ประเภทด้านคุณสมบัติ” จากเรื่องสั้น “เด็กที่ครูไม่ต้องการ”

17. ข้าวทำให้อิ่มท้อง : ขนมหทำให้อิ่มท้อง รับจ้าง : ?
 ก. ได้เงิน   ข. หาเงิน
 ค. รับอน   ง. รับเงิน
18. ครูใหญ่ : ครูเกรียง เด็กชายก้อน : ?
 ก. ยายเด็กชายก้อน   ข. นักเรียนแต่งตัวดี
 ค. ผู้ปกครองนักเรียน   ง. ลูกชายพ่อค้าใหญ่

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงเหตุผล “ประเภทสรุปความ” จากเรื่องสั้น “เด็กที่ครูไม่ต้องการ”

19. แบบอย่างที่ดีนั้น มีทั้งในตัวเด็กและตัวผู้ใหญ่ ครูเกรียงลาโรงเรียนไปเยี่ยมแม่ป่วย

เพราะได้รับแบบอย่างจาก. ....

- ก. เด็กชายก้อน   ค. แม่
ข. ครูใหญ่   ง. นักเรียนในโรงเรียน

20. ถึงแม้จะยากจน ถ้าเป็นคนมีความกตัญญูก็มีคุณค่า เด็กชายก้อนยากจน มีความกตัญญูต่อยาย เด็กชายก้อนจึงเป็น...

- ก. คนกตัญญู   ค. คนมีคุณค่า
ข. คนน่าสงสาร   ง. คนยากจน

การวิเคราะห์องค์ประกอบ

21. จากเรื่องสั้น “เศรษฐศาสตร์ในห้องแถว” อะไรเป็นสาเหตุที่ทำให้ “ฉัน” คิดว่า ถ้าป่าสมศรีไม่จ่ายเงินค่าทำงานก็เสียเวลาเปล่า

- ก. เพราะคิดว่า การทำงานต้องได้เงินตอบแทน
ข. เพราะเสียค่าแรงงานของตัวเอง
ค. เพราะเสียเวลาทั้งหมดไปเฉย ๆ
ง. เพราะรู้สึกเหนื่อยจากการทำงาน

22. จากเรื่องสั้น “ผู้ครองเรือน” องค์ประกอบของชีวิตที่สมบูรณ์ได้แก่อะไรบ้าง

- ก. มีสามี มีภรรยา มีลูก มีหลาน
ข. มีครอบครัว มีที่อยู่อาศัย มีงานทำ มีเงินใช้
ค. มีครอบครัว มีเพื่อน มีความรัก
ง. มีครอบครัว มีรถยนต์ มีงานทำ

23. จากเรื่องสั้น “แต่ว่าเป็นเพียงหนึ่งแปลงนา” สาเหตุใดที่คิดใคร่ครวญจึงไม่ทำนา

- ก. เพราะทำนาแล้วขาดทุน
ข. เพราะไม่มีเงินจ้างค่าไถ จ้างปักดำ จ้างเกี่ยว
ค. ต้องการพักผ่อนเอาแรง ปีต่อไปเขาก็จะทำนาเหมือนเดิม
ง. เพราะคิดว่า การปล่อยนาไว้ให้รกร้างจะเป็นการฟื้นฟูสภาพนาและปลาที่หนีตาย

จะมาอาศัยอยู่ในบ่อปลาของเขา ทำให้มีรายได้ไม่แตกต่างจากคนอื่นที่ทำนา

24. จากเรื่องสั้น “ยางอาย” ตัวละคร “ดิฉัน” รู้สึกอายเพราะสาเหตุใด

- ก. คนไทยปล้นจี้กันเองในต่างแดน
- ข. ผู้คนร้ายไม่ได้
- ค. เสียใจที่ตัวเองเดินทางยามค่ำคืนเพียงคนเดียว
- ง. ขายหน้าแก่ชาวต่างประเทศ

25. จากเรื่องสั้น “เด็กที่ครูไม่ต้องการ” เด็กชายทองก้อนเป็นคนอย่างไร

- ก. จี๋ลักขโมย รังแกคนที่อ่อนแอกว่า
- ข. ชอบขาดโรงเรียน เพราะไม่มีเพื่อนคบกับเขา
- ค. เป็นคนหัวเหว่ ขาดความอบอุ่น แต่ก็มีความกตัญญูต่อยาย
- ง. เป็นเด็กเกเร โตขึ้นต้องตายโหง

การวิเคราะห์หลักการ

26. วิเคราะห์หลักการอ่านโดยใช้วิจารณ์ญาณ

- ก. การเข้าใจภาษา เข้าใจความหมาย เข้าใจกลวิธีการเขียน
- ข. การดูความสัมพันธ์ของหลักการและตัวอย่าง
- ค. ประเมินข้อเท็จจริง ความคิดเห็นและความรู้สึก, วิพากษ์วิจารณ์
- ง. ถูกทุกข้อ

27. ข้อใดกล่าวถึงการอ่านจับใจความสำคัญถูกต้อง

- ก. เป็นการอ่านเพื่อหาความสนุกสนานเพลิดเพลิน
- ข. เป็นการอ่านมุ่งให้เกิดความรู้
- ค. เป็นการอ่านที่มุ่งค้นหาสาระสำคัญของเรื่องหรือสิ่งที่อ่าน
- ง. เป็นการอ่านมุ่งให้เกิดความรู้ความเข้าใจ

28. ข้อใดคือความสำคัญของการอ่านตีความ

- ก. ช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องที่อ่าน เห็นคุณค่าและได้รับประโยชน์จากสิ่งที่อ่าน
- ข. ช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจ, ฝึกการคิด, เห็นคุณค่า, ได้ประโยชน์ และมีวิจารณ์ญาณ
- ค. ช่วยฝึกไต่ตรองหาเหตุผล, เห็นคุณค่า และได้รับประโยชน์จากสิ่งที่อ่าน
- ง. ทำให้มีวิจารณ์ญาณในการอ่าน เข้าใจเรื่องที่อ่าน เห็นคุณค่าและได้ประโยชน์

จากสิ่งที่อ่าน

29. ข้อใดคือหลักการอ่านในใจ

- ก. ตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่าน, มีสมาธิตลอดเวลาในการอ่าน
- ข. ใช้ไม้หรือนิ้วชี้ตัวอักษรขณะที่อ่าน, ทำปากขมูบขมิบ
- ค. อ่านเป็นคำ ๆ, อ่านซ้ำ ๆ
- ง. อ่านเรื่องแล้วจึงสรุป

30. ข้อใดคือหลักการอ่านประเมินค่างานเขียน

- ก. พิจารณาส່วนประกอบและเนื้อหา ถ้อยคำ กลวิธีการเขียน สรุป
- ข. พิจารณาส່วนประกอบ เนื้อหา ถ้อยคำ กลวิธีดำเนินเรื่อง คุณค่างานเขียน
- ค. พิจารณาวิธีการดำเนินเรื่อง ส่วนประกอบ เนื้อหา ถ้อยคำภาษา สรุป
- ง. พิจารณาคูณค่าของงานเขียน ส่วนประกอบ เนื้อหา ถ้อยคำภาษา สรุป

เฉลย

ก. 5,9,11,18,19,21,24,29

ข. 1,8,10,12,14,15,22,28,30

ค. 2,3,7,9,17,20,25,27

ง. 4,6,13,16,23,26

แบบวัดความฉลาดทางอารมณ์

ชื่อผู้รับการวัด เด็กชาย/เด็กหญิง. ....

เลขที่.....ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียน.....

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 1

คำชี้แจง

1. ให้นักเรียนประมวลอารมณ์ของตนจากการอ่านเรื่องเศรษฐศาสตร์ในห้องแถว,ผู้ครองเรือน, แต่ว่าเป็นเพียงหนึ่งแปลงนาและเด็กที่ครูไม่ต้องการ มาพิจารณาก่อนลงความเห็นในแต่ละข้อ โดยทำเครื่องหมาย **X** ทับข้อที่นักเรียนเห็นด้วย

จากเรื่องสั้น **เศรษฐศาสตร์ในห้องแถว** ตอบคำถามข้อที่ 1 – 5

1. ลักษณะการดำรงชีวิตของกั้งและฉันทัน ถูกต้องตามข้อใดมากที่สุด

1. สงบ สันโดษ
2. ขยัน หมั่นเพียร
3. ประหยัด มัธยัสถ์
4. พอเพียง

2. เมื่อทำงานแล้ว ฉันทันไม่ได้รับค่าแรง ฉันทันควรรู้สึกอย่างไร

1. ไม่พอใจ
2. รู้สึกเสียเปรียบ
3. ถือว่าได้ช่วยเหลือเพื่อนบ้าน
4. แม้ไม่ได้ค่าแรงก็ไม่ได้ขาดทุน

3. “ทุกครั้งที่ฉันทันหยิบกางเกงตัวเก่าๆกันปะที่ใส่ทำงานตัวนี้ขึ้นมาสวมกับตัวเพื่อเตรียมออกไปทำงาน ฉันทันเกิดความสุข ความอบอุ่นใจอย่างประหลาดล้ำ ความเก่าแก่ยับเยินของมันบอกถึงภาระที่มันรับใช้ฉันทันในการทำมาหากิน ถ้าเกียรติยศของคนเราอยู่ที่การทำงาน สุจริต กางเกงตัวนี้ควรถูกเรียกว่า กางเกงเกียรติยศ ” ถ้าตัวละครคนนี้เป็นนักเรียนเอง นักเรียนมีความเห็นอย่างไร

1. ภูมิใจในตัวเอง
2. มีกำลังใจในตัวเอง
3. แม้จะภูมิใจก็ไม่อยากตกอยู่ในสภาพนี้
4. อยากหนีสภาพนี้ให้เร็วที่สุด

4. ขณะฉันทํางาน “พี่วันเพ็ญลูกสาวคนเดียวของป้าสมศรี ซึ่งปีนี้เรียนชั้นมัธยมปีที่หกแล้ว นุ่งกางเกงขาสั้นๆ สีนวลๆ เสื้อยืดแขนสั้นสีสคไล นอนอ่านหนังสืออยู่บนเก้าอี้ผ้าใบ” ฉันควรรู้สึกอย่างไร

1. ขอมรับว่า ฐานะความเป็นอยู่แตกต่างกัน คนรวยย่อมสบายกว่าคนจน
2. พี่วันเพ็ญเกียจคร้านไม่ช่วยเหลือครอบครัวทำงาน
3. อยากสบายเหมือนพี่วันเพ็ญ
4. อิจฉาพี่วันเพ็ญมาก

5. “ฉันไม่สนิทสนมกับพี่วันเพ็ญเลย แล้วยังรู้สึกร้อนๆ ฝิวหน้าทุกครั้ง เวลาแก่ปราชยทางตา วาวๆ มามองฉันแวบหนึ่ง ” เหตุใดจึงรู้สึกร้อนๆ ฝิวหน้าทุกครั้ง

1. รู้สึกชอบพี่วันเพ็ญ
2. รู้สึกอิจฉาพี่วันเพ็ญ
3. รู้สึกอายพี่วันเพ็ญ
4. รู้สึกเกลียดพี่วันเพ็ญ

จากเรื่องสั้น ผู้ครองเรือน ตอบคำถามข้อที่ 6 – 10

6. “พ่อแม่ไม่รู้จำกัดให้เดิน เอาแต่อุ้มจนไม่กล้า น้ำสาวไม่พูดเปล่า ชิงลงมือหัดให้ หลานชายเดินเสียเอง ทอดยั้งได้สองสามก้าว แก่ก็ล้มตัวลงนั่ง และตั้งหน้าตั้งตา จะคลานท่าเดียว ” นักเรียนมีความเห็นอย่างไร

1. พ่อแม่รักลูกเกินไป
2. พ่อแม่ต้องการให้ลูกเดินได้เร็ว
3. เด็กจะเดินได้ตามพัฒนาการของเขา
4. ผู้คนที่อยู่แวดล้อมเป็นห่วงในตัวเด็ก

7. “ความจริงยายก็เริ่มจะคิดหลาน อยากเอาหลานไปเลี้ยงเหมือนกัน”

1. หลานชอบให้ปู่ย่าตายายเลี้ยงดู
2. ปู่ย่าตายายเมื่อได้เลี้ยงหลานก็คิดหลานเป็นธรรมดา
3. ปู่ย่าตายายไม่ควรเลี้ยงหลาน
4. ถ้าพ่อแม่ไม่มีคนเลี้ยงลูก ควรจ้างพี่เลี้ยง

8. ”ผู้ชายเลี้ยงลูก” นักเรียนรู้สึกอย่างไร

1. สามารถเลี้ยงได้เหมือนผู้หญิงเลี้ยงลูก
2. ไม่สามารถเลี้ยงลูกได้เหมือนผู้หญิง
3. ผู้ชายไม่ควรเลี้ยงลูก
4. ลูกจะขาดความรักความอบอุ่นมากกว่าแม่เป็นผู้เลี้ยง

9. “ผมน้อมกายน้อมใจลงเก็บเสื้อผ้า และเริ่มนับทีละตัว...ทีละตัว...ได้ทั้งหมดสามสิบหกตัว ขาดไปสามสี่ตัว ลองนับใหม่ยังได้เท่าเดิม ความโกรธพลุ่งพล่านขึ้นหน้าในบัดดล เสียที แม่ค้าเสียแล้ว ใจไม่ได้โดยเชียวหรือคน” ถ้านักเรียนเป็น ผม นักเรียนควรคิดอย่างไร

1. ผมคิดพลาดเองที่ไม่ได้นับเสื้อผ้าตอนรับจากแม่ค้า
2. ผมไว้วางใจคนเกินไป
3. ผมสะเพร่า
4. ผมไม่เคยค้าขายมาก่อน

10. คนเราถ้ามีสมองอยู่กับหัวจะไปกลัวอดตายทำไม” จริงหรือไม่

1. ไม่จริง เพราะมีสมองแต่ไม่มีทุนก็อดตายได้
2. จริง เมื่อมีสมองคิดข้อมมองเห็นช่องทาง
3. ถ้ามีความมุ่งมั่น แม้จะไม่เก่งก็ไม่อดตาย
4. มีสมองต้องมีโอกาสด้วย

จากเรื่องสั้น แต่ว่าเป็นเพียงหนึ่งแปลงนา ตอบคำถามข้อที่ 11 – 15

11. “ในจำนวนชาวนาทั้งหมด คงมีเพียงทิดไกรสรเท่านั้นที่ไม่รู้สึกยินดียินร้ายกับสายฝน เขาไม่มีความหวังใดๆ ขณะเดียวกันเขาก็ไม่ได้ท้อแท้ถึงกับสิ้นหวัง ชีวิตของเขากว่านกรำกับอาชีพนี้จนรู้สึกชินชาและเห็นว่าเป็นแค่เรื่องปรกติของธรรมชาติและชาวนา” ทิดไกรสรคิดอย่างไร

1. เกียจคร้านสันหลังยาว
2. หמדหวังจากการทำนา
3. มองเห็นความเป็นปรกติของธรรมชาติและชาวนา
4. คิดอะไรแปลกๆ

12. ทิดไกรสรพูดว่า “พอลงนา พวกมึงก็ลงทุนเลยนะ ” นักเรียนคิดอย่างไร

1. ทิดไกรสรพูดจาเยาะเย้ยเพื่อนชาวนา
2. ทิดไกรสรพูดถูกแล้ว
3. ทิดไกรสรเสียสติ
4. ทิดไกรสรคิดคำนึงตามสภาพจริง

13. นักเรียนคิดว่าทิดไกรสร เป็นคนเช่นไร

1. ไม่หวั่นไหวต่อการกระทำของตน
2. หนีความซ้ำซากจำเจ
3. มองเห็นทางเลือกใหม่
4. ขอมงาน

14. “คุณเห็นมึงไม่ทำนาปลูกก็คิดว่า มึงบ้าพออยู่แล้ว มึงเปลี่ยนไปปักเสี้ยว หัวใจมึงแคบลง”
เซียงสมบัติตัดพ้อต่อว่าทิดไกรสร ถ้านักเรียนถูกต่อว่า นักเรียนจะรู้สึกอย่างไร

1. เสียใจไว้ก่อน สักวันคนอื่นจะเข้าใจการกระทำของเรา
2. ต้องอธิบายให้คนอื่นเข้าใจการกระทำของเรา
3. โต้เถียงทันที อย่าให้ใครมาดูหมิ่นเราได้
4. ไม่รู้สึกอะไร แล้วแต่ใครจะเข้าใจอย่างไร

15. “เขาไม่จำเป็นต้องอธิบายเหตุผลการกระทำของเขาแก่ใคร”

1. ใจไม่จำเป็น
2. ถ้าไม่อธิบายแล้วใครจะเข้าใจ
3. เมื่อมีโอกาสควรอธิบาย เพราะอาจมีประโยชน์ต่อสังคม
4. คนต้องมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น

จากเรื่องสั้น ยางอาย ตอบคำถามข้อที่ 16 – 20

16. พ่อทายเป็น “อะไรเอ่ยอยู่ใต้สะพานพุทธ” เราทายเป็น “แม่น้ำเจ้าพระยา” พ่อยิ้มแล้วตอบว่า “สระอุต่างหาก” แม่ทูปพ่อหาว่า พ่อโงงเด็ก

1. พ่อโงงเด็กจริงๆ
2. เป็นบรรยากาศที่อบอุ่นของครอบครัว
3. เป็นบรรยากาศที่น่าอิจฉามาก
4. ใครๆก็อยากอยู่ในบรรยากาศแบบนี้

17. ” จากบ้านเมืองมาอยู่ที่นี้(ต่างประเทศ) เราเหมือนตัวคนเดียวในโลก อังว่างและเหงาหงอยเหลือเกิน ”

1. ความรู้สึกนี้เกิดจากความหวาดกลัว
2. เมื่อจากบ้านไปอยู่ที่ไหน ไกลๆก็เป็นเช่นนี้จริงๆ
3. ไม่มีที่ไหนอบอุ่นเหมือนบ้านเรา
4. เพราะจิตใจไม่เข้มแข็งจึงเป็นเช่นนี้

18. ความมืดครอบคลุมทั่วบริเวณ ไฟฟ้าจากโคมสาธารณะคงจะเสียบ หรือไม่เด็กมือบอนก็คงเอาอะไรเขี่ยแยกอีกตามเคย

1. สังคมใดก็มีเด็กมือบอนทั้งนั้น
2. ไฟฟ้าจากโคมสาธารณะคงจะเสียบ
3. ไฟฟ้าจากโคมสาธารณะคงจะเสียบ หรือไม่เด็กมือบอนก็คงเอาอะไรเขี่ยแยก
4. เจ้าหน้าที่ไม่ดูแลความเรียบร้อย

19. “ไปหน้าชาวบเย็นสะท้อนไปทั่วทั้งร่าง ดินนลินความเสียดายกระเป่าถือและสิ่งของในนั้น ลืมความเจ็บปวดและความโกรธแค้นที่ได้รับจากการกระทำของเขาอย่างสิ้นเชิง นึกอยาก ให้เขาหนีไปไกลแสนไกลจนตำรวจตามตัวไม่พบ”

1. สิ่งของในกระเป่าไม่มีค่า
2. เจ็บปวดและหวาดกลัวอย่างหนัก
3. รู้สึกอวยที่คนไทยปล้นคนไทยในต่างประเทศ
4. สงสารคนไทยด้วยกัน ไม่อยากให้ตำรวจจับได้

20. นักเรียนคิดอย่างไรกับหัวข้อต่อไปนี้

1. อยากไปอยู่ต่างประเทศตลอดไป
2. อยากเรียนหนังสือที่ต่างประเทศ
3. นำความรู้และสิ่งที่ดีจากต่างประเทศมาพัฒนาบ้านเรา
4. บ้านเราก็มีสิ่งดีกว่าต่างประเทศ

จากเรื่องสั้น **เด็กที่ครูไม่ต้องการ** ตอบคำถามข้อที่ 21 – 25

21. อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วรู้สึกอย่างไร

“ใครๆ พวกมันลงความเห็นว่า ก้อนเป็นเด็กเกเร เหลือขอ ขาดโรงเรียนบ่อย รังแกคนอื่น คำครูผู้หญิง ลักเปิดไก่อตามหมู่บ้าน ลักสมุดดินสอเพื่อน ออกจากบ้านมาโรงเรียนเอา หนังสือซ่อน แวะเล่นเสียดกลางทาง บางวันกลับจากโรงเรียนไม่ถึงบ้าน นอนเสียดกับเพื่อน บางทีก็นอนตามกองฟาง ทำเอาครูปวดหัวไปตามๆกัน เหมือนตีเท่าไรก็ไม่มีผล พวกผู้ใหญ่ที่รู้จักต่างพยากรณ์ชะตาของก้อนไว้ว่า โตขึ้นถ้าไม่ตายโหงก็ติดคุก”

1. สงสารเด็กชายก้อน
2. ไม่เชื่อว่า เด็กตัวเล็กๆจะเกรได้ขนาดนี้
3. อนาคตอาจไม่ติดคุก ไม่ตายโหงก็ได้
4. มีเด็กแบบนี้มากมายในประเทศนี้

22. **เข้าวันรุ่งขึ้น พ่อเด็กชายสมศักดิ์นักเรียนชั้นเดียวกับก้อน มาหาครูใหญ่**

“ ครูช่วยจัดการให้ที ให้อีก่อนมันต่ออยู่ถูกผมเสียดหน้าตาบวม ดูซีครับ ” ผู้เป็นพ่อฟ้องครูใหญ่ ชี้ให้ดูหน้าลูก มีรอยเขียวที่ขอบตา

“ ครูต้องเขียนให้เข็ดเสียดบ้าง ”

“ ครับ เดียวผมจัดการให้ ” ครูใหญ่รับปากพ่อของสมศักดิ์ด้วยความเกรงใจ เพราะ

เป็นพ่อค้าใหญ่ รวย เคยออกเงินสร้างโรงเรียนตั้งก่อนหลัง ซ้ำมีลูกชายคนเดียว ปรคบประหมกกัน เป็นเทวดา ความรักทำให้เกิดความลำเอียง อำนาจเงินทำให้เกิดความเกรงใจ ก้อนลูกดี 6 ที **ครูใหญ่** เป็นบุคคลเช่นไร

1. ไม่มีเหตุผล
2. ไม่เป็นธรรม
3. ลำเอียง
4. ตกอยู่ใต้อำนาจพ่อค้า

23. กลางวันวันนั้น หลังจากเด็กออกจากห้องไปหมดแล้ว ครูเกรียงเรียกก้อนเข้าพบ

“ ทำไมไปต่อยศศักดิ์เขาละก้อน ” เป็นน้ำเสียงที่แสดงความปรานี

“ เขาว่าผมไอ้ขี้ขโมยครับ ”

ถ้านักเรียนถูกกล่าวหาว่าขี้ขโมย นักเรียนจะรู้สึกอย่างไร

1. ถ้าขโมยจริงก็ยอมรับความจริง
2. ถึงแม้จะขโมยจริงก็ไม่ยอมรับ
3. ไม่มีหลักฐานไม่ยอมรับ
4. ฟ้องหมิ่นประมาท

24. ข่าวก่อนขาดโรงเรียน 3 วัน เป็นเรื่องธรรมดาสำหรับครูในโรงเรียน แต่เรื่องเงินใน กระเป๋าของครูสตรีหายนะซี เป็นเรื่องโจษจันกันในวงครู เกือบทุกคนลงโทษก้อน ครูลิ้มกระเป๋าไว้บนโต๊ะพักเดียว เงินหายไป 50 บาท พอรุ่งขึ้นก่อนขาดโรงเรียน เลยคิดกันว่าก้อนไม่กล้ามาเพราะกลัวถูกทำโทษ

จากข้อความดังกล่าว นักเรียนคิดว่าอย่างไร

1. จากพฤติกรรมของก้อน คิดว่าก้อนขโมยเงินจริง
2. ไม่มีใครเห็นว่า ก้อนขโมยเงินจึงไม่ควรปรักปรำ
3. ถ้าก้อนไม่ขโมยเงิน ก้อนคงไม่ขาดเรียน
4. ไม่แน่ใจ

25. เมื่อลงบันไดบ้านก่อนมาแล้ว ครูเกรียงรำพึงกับตัวเองว่า “ก่อน เธอไม่ได้เลยไปหมดทุกอย่าง
อย่างที่ใครๆพากันเข้าใจหรอก ครูไม่ตำหนิเธอเลยที่เธอขาดโรงเรียน 3 วัน ครูเสียอีกที่ควรจะอาย
เธอ ” เหตุใดครูเกรียงจึงต้องอายก่อน

1. แม่ก่อนจะเกรงก็มีความกตัญญู
2. การกระทำของก่อนสะกิดใจให้ครูเกรียงคิดได้
3. ครูเกรียงเข้าใจก่อน
4. ครูเกรียงสับสนกับตัวเอง

ข้อที่	ระดับคะแนนแต่ละคำตอบ				หมายเหตุ
	4	3	2	1	
1	4	1	2	3	เศรษฐศาสตร์ในห่วงแถว
2	3	4	2	1	
3	1	2	3	4	
4	1	3	2	4	
5	1	4	2	3	
6	3	4	1	2	ผู้ครองเรือน
7	2	3	4	1	
8	3	1	2	4	
9	1	2	3	4	
10	2	3	4	1	
11	4	3	2	1	แต่ว่าเป็นเพียงหนึ่งแปลงนา
12	3	1	4	2	
13	1	4	3	2	
14	2	1	3	4	
15	3	4	2	1	
16	3	1	4	2	ขางอายุ
17	2	3	4	1	
18	2	3	1	4	
19	1	4	3	2	
20	3	4	2	1	
21	2	3	4	1	เด็กที่ครูไม่ต้องการ
22	4	1	2	3	
23	3	2	1	4	
24	3	1	4	2	
25	1	2	3	4	

ภาคผนวก ง

คะแนนก่อนเรียนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบวัดทักษะการคิดวิเคราะห์
และแบบวัดความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้
โดยใช้แผนผังความคิดรวบยอดและแบบสืบเสาะหาความรู้

ตาราง 19 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน
ของนักเรียนที่เรียนแบบแผนผังความคิดรวบยอดและเรียนแบบสืบเสาะหาความรู้

คนที่	กลุ่มที่เรียนแบบแผนผัง ความคิดรวบยอด 40 คะแนน	กลุ่มที่เรียนแบบสืบเสาะหา ความรู้ 40 คะแนน
1	20	19
2	19	19
3	18	18
4	17	19
5	19	17
6	18	16
7	19	15
8	19	17
9	19	16
10	16	15
11	19	19
12	18	19
13	17	18
14	19	16
15	16	19
16	18	15
17	17	16
18	19	17
19	17	16
20	18	15
21	19	17
22	19	18
23	16	19

ตาราง 19 (ต่อ)

คนที่	กลุ่มที่เรียนแบบแผนผัง ความคิดรวบยอด 40 คะแนน	กลุ่มที่เรียนแบบสืบเสาะหา ความรู้ 40 คะแนน
24	19	18
25	16	17
26	18	17
27	17	18
28	19	17
29	16	16
30	18	17
$\sum X$	539	515
$\bar{X}$	17.97	17.17
S.D.	1.19	1.37
%	45.00	43.00

ตาราง 20 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละของทักษะการคิดวิเคราะห์ก่อนเรียน
ของนักเรียนที่เรียนแบบแผนผังความคิดรวบยอดและเรียนแบบสืบเสาะหาความรู้

คนที่	กลุ่มที่เรียนแบบแผนผัง ความคิดรวบยอด 30 คะแนน	กลุ่มที่เรียนแบบสืบเสาะหา ความรู้ 30 คะแนน
1	15	14
2	16	13
3	15	14
4	14	13
5	15	14
6	15	14
7	14	13
8	15	14
9	13	12
10	13	13
11	12	13
12	13	14
13	13	14
14	15	14
15	13	13
16	14	16
17	15	14
18	14	15
19	13	13
20	14	14
21	15	14
22	13	14
23	16	15

ตาราง 20 (ต่อ)

คนที่	กลุ่มที่เรียนแบบแผนผัง ความคิดรวบยอด 30 คะแนน	กลุ่มที่เรียนแบบสืบเสาะหา ความรู้ 30 คะแนน
24	15	14
25	14	13
26	13	14
27	15	15
28	15	14
29	14	15
30	15	14
$\sum X$	426	416
$\bar{X}$	14.20	13.87
S.D.	1.03	.82
%	47.40	46.30

ตาราง 21 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละความฉลาดทางอารมณ์ก่อนเรียน
ของนักเรียนที่เรียนแบบแผนผังความคิดรวบยอดและเรียนแบบสืบเสาะหาความรู้

คนที่	กลุ่มที่เรียนแบบแผนผัง ความคิดรวบยอด 100 คะแนน	กลุ่มที่เรียนแบบสืบเสาะหา ความรู้ 100 คะแนน
1	49	48
2	47	49
3	50	49
4	49	50
5	51	51
6	53	50
7	50	49
8	51	48
9	48	50
10	50	51
11	51	52
12	48	49
13	49	50
14	51	51
15	50	49
16	48	48
17	49	50
18	50	49
19	49	50
20	47	47
21	52	49
22	51	49
23	51	50

ตาราง 21 (ต่อ)

คนที่	กลุ่มที่เรียนแบบแผนผัง ความคิดรวบยอด 100 คะแนน	กลุ่มที่เรียนแบบสืบเสาะหา ความรู้ 100 คะแนน
24	50	48
25	47	50
26	49	48
27	50	49
28	48	49
29	47	46
30	50	50
$\sum X$	1485	1478
$\bar{X}$	49.50	49.27
S.D.	1.55	1.26
%	49.50	49.30

ตาราง 22 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน
ของนักเรียนที่เรียนแบบแผนผังความคิดรวบยอดและเรียนแบบสืบเสาะหาความรู้

คนที่	กลุ่มที่เรียนแบบแผนผัง ความคิดรวบยอด 40 คะแนน	กลุ่มที่เรียนแบบสืบเสาะหา ความรู้ 40 คะแนน
1	35	33
2	34	32
3	33	29
4	31	31
5	32	31
6	35	34
7	34	34
8	33	33
9	35	34
10	32	31
11	35	34
12	33	32
13	34	33
14	33	33
15	31	32
16	34	32
17	32	33
18	34	32
19	33	31
20	35	34
21	34	35
22	33	32
23	32	31

ตาราง 22 (ต่อ)

คนที่	กลุ่มที่เรียนแบบแผนผัง ความคิดรวบยอด 40 คะแนน	กลุ่มที่เรียนแบบสืบเสาะหา ความรู้ 40 คะแนน
24	33	34
25	31	30
26	34	32
27	35	33
28	33	32
29	34	33
30	35	34
$\sum X$	1002	974
$\bar{X}$	33.40	32.47
S.D.	1.26	1.38
%	83.50	81.20

ตาราง 23 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและร้อยละของทักษะการคิดวิเคราะห์หลังเรียน
ของนักเรียนที่เรียนแบบแผนผังความคิดรวบยอดและเรียนแบบสืบเสาะหาความรู้

คนที่	กลุ่มที่เรียนแบบแผนผัง ความคิดรวบยอด 30 คะแนน	กลุ่มที่เรียนแบบสืบเสาะหา ความรู้ 30 คะแนน
1	25	24
2	25	21
3	25	23
4	24	22
5	26	26
6	26	25
7	25	22
8	24	23
9	26	25
10	27	23
11	26	25
12	24	25
13	22	21
14	24	23
15	26	25
16	24	25
17	25	24
18	26	25
19	26	25
20	27	24
21	26	24
22	26	25
23	24	25

ตาราง 23 (ต่อ)

คนที่	กลุ่มที่เรียนแบบแผนผัง ความคิดรวบยอด 30 คะแนน	กลุ่มที่เรียนแบบสืบเสาะหา ความรู้ 30 คะแนน
24	26	24
25	24	25
26	25	24
27	26	25
28	25	25
29	24	24
30	26	27
$\sum X$	755	724
$\bar{X}$	25.17	24.13
S.D.	1.12	1.38
%	83.90	80.50

ตาราง 24 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละความฉลาดทางอารมณ์หลังเรียน
ของนักเรียนที่เรียนแบบแผนผังความคิดรวบยอดและเรียนแบบสืบเสาะหาความรู้

คนที่	กลุ่มที่เรียนแบบแผนผัง ความคิดรวบยอด 100 คะแนน	กลุ่มที่เรียนแบบสืบเสาะหา ความรู้ 100 คะแนน
1	86	81
2	85	81
3	83	79
4	85	80
5	81	79
6	83	81
7	84	83
8	83	82
9	84	80
10	85	83
11	84	82
12	83	81
13	82	83
14	84	84
15	84	81
16	87	80
17	85	81
18	83	80
19	85	81
20	84	84
21	85	80
22	84	81
23	83	80

ตาราง 24 (ต่อ)

คนที่	กลุ่มที่เรียนแบบแผนผัง ความคิดรวบยอด 100 คะแนน	กลุ่มที่เรียนแบบสืบเสาะหา ความรู้ 100 คะแนน
24	85	81
25	84	85
26	85	83
27	83	81
28	84	82
29	83	83
30	82	81
$\sum X$	2518	2443
$\bar{X}$	83.93	81.43
S.D.	1.26	1.50
%	84.00	81.50

ภาคผนวก จ
ผลการวิเคราะห์หาคุณภาพเครื่องมือ

ตาราง 25 ค่าอำนาจจำแนก (B) และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ข้อที่	B	ข้อที่	B
1	0.58	21	0.47
2	0.74	22	0.57
3	0.89	23	0.37
4	0.53	24	0.47
5	0.45	25	0.75
6	0.24	26	0.53
7	0.49	27	0.46
8	0.20	28	0.56
9	0.52	29	0.20
10	0.43	30	0.55
11	0.41	31	0.63
12	0.53	32	0.30
13	0.20	33	0.44
14	0.69	34	0.20
15	0.49	35	0.56
16	0.50	36	0.49
17	0.46	37	0.52
18	0.67	38	0.61
19	0.57	39	0.41
20	0.75	40	0.80

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.95

ตาราง 26 ค่าความยาก (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัด
ทักษะการคิดวิเคราะห์

ข้อที่	ค่าความยาก (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	ข้อที่	ค่าความยาก (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)
1	0.45	0.43	16	0.63	0.21
2	0.32	0.23	17	0.23	0.64
3	0.58	0.46	18	0.72	0.72
4	0.23	0.33	19	0.40	0.34
5	0.47	0.54	20	0.51	0.55
6	0.70	0.41	21	0.55	0.60
7	0.58	0.57	22	0.64	0.37
8	0.34	0.36	23	0.70	0.56
9	0.25	0.44	24	0.52	0.44
10	0.64	0.56	25	0.41	0.61
11	0.37	0.72	26	0.34	0.39
12	0.45	0.21	27	0.56	0.43
13	0.66	0.23	28	0.48	0.64
14	0.57	0.26	29	0.36	0.59
15	0.24	0.39	30	0.54	0.42

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.75

ตาราง 27 ค่าความยาก (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัด
ความฉลาดทางอารมณ์

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (r_{xy})	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (r_{xy})
1	0.55	14	0.65
2	0.75	15	0.47
3	0.70	16	0.75
4	0.44	17	0.38
5	0.37	18	0.35
6	0.54	19	0.44
7	0.43	20	0.65
8	0.75	21	0.49
9	0.45	22	0.50
10	0.26	23	0.44
11	0.44	24	0.48
12	0.62	25	0.33
13	0.55		

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.90

